అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

డిసెంబర్ 2021

కర్మధర్మం

సంచిక అనువాదకులు

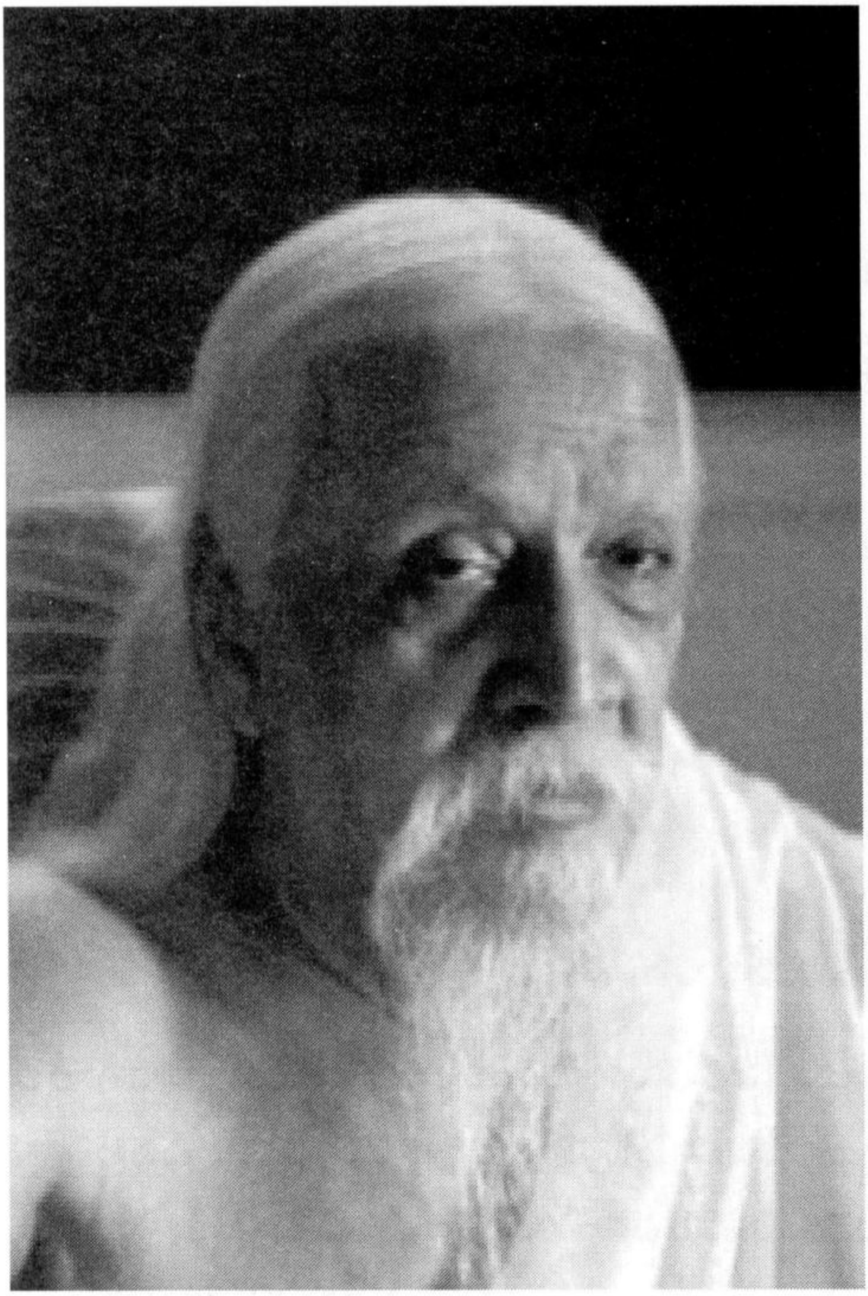
విషయ సూచిక

సంపాదకీయ సూచన :

భారతీయ చింతన అత్యంత ఆకర్షణీయ పార్శ్వాలలో ఒకటి కర్మధర్మం. జీవితానికి సంబంధించిన వివరించనలవిగాని అనేక వైరుధ్యాలను వివరించడానికుద్దేశించబడినప్పటికీ, శ్రీఅరవిందులు, మదర్ వివేకంలో కర్మధర్మపు లోతైన, సూక్ష్మతర పార్శ్వములను మనం కనుగొంటాం. కర్మధర్మపు విధానాల అపరిష్కృత చిక్కుముడి విప్పి పరిష్కరించారు. దాని లోతైన ప్రయోజనాన్ని, ఆధ్యాత్మిక విశిష్టతను మన పరిణామంలో అవి ఆక్రమించే స్థానాన్ని వారు చూపించారు. కర్మ కేవలం న్యాయానికి సంబంధించిన ఒక యాంత్రిక ధర్మం కాదు, కాని మన అంతరాత్మలు ఉద్దేశించే దారుల వెంట మన యెదుగుదలకు సహాయం చేయడానికి పనిచేస్తున్న ఒక ప్రజ్ఞానం.

అనువాదం - కె.వి. రావు

9849929254

తెరచాటు అనిర్వచనీయుని కాలరహిత ఇచ్ఛను కదలించు
ఒక మాంత్రిక మీట ఆకస్మికముగా పట్టుపడె
ఒక ప్రార్థన, ఒక మహత్కార్యం, ఒక శ్రేష్ఠభావన
మనిషి బలాన్ని విశ్వాతీత క్రియాశక్తికి అనుసంధించగలదు.
అపుడు, మహిమ సామాన్యనీమమగు
ఒక ప్రబల కార్యం విషయ గతిని మార్చు
ఒక యేకాకి భావం సర్వశక్తివంతమ్మగు

కర్మధర్మమంటే ఏమిటి?

కర్మ అంటే ఏమిటి

కార్యనిర్వహణలో పెట్టబడిన ఆలోచన, భాషణం, అనుభూతి, చర్య - అన్నీ మనం కర్మ అనేదానిలో ఉన్నాయి. స్వభావాన్ని యేదో ఒక దిశలోనికి అభివృద్ధి చేయడానికి ఇవి సహాయపడతాయి. స్వభావము దాని చర్యలూ, ప్రతిచర్యలూ, బాహ్యంలోనూ, అంతరంగంలోనూ తమ పర్యవసానాలను పుట్టిస్తాయి. త్వరితంగాగాని ఆలస్యంగా గాని తన మీదకే తిరిగివచ్చే, చలనాలను సామాన్య క్రియాశక్తుల మొత్తంలో అవి సృజిస్తాయి, ఇతరులపై పనిచేస్తాయి కూడా. బయటకు వ్యక్తం చేయని ఆలోచనలు కూడా క్రియాశక్తులుగా బయటకుపోయి తమ ప్రభావాలను చూపుతాయి. సంభాషణలో గాని, పనిలోగాని వ్యక్తం చేసినపుడు మాత్రమే ఆలోచన లేక సంకల్పాలకు ప్రభావం ఉంటుందని అనుకోవడం పొరపాటు. పలుకని ఆలోచన, బహిర్గతం చేయబడని సంకల్పాలు గూడా చురుకైన శక్తులే, అవి వాటికే స్వంతమైన కంపనలను, ప్రతిచర్యలను పుట్టించగలవు.

CWSA28:520

సమస్త బంధనాలు యేకమైపోయే ఆ ఉన్నతతర ఆధ్యాత్మిక చేతనలోనికి, కర్మక్షేత్రమైన సాధారణ మానవచేతన నుండి బయటపడిపోనంత వరకు, కర్మప్రభావాల బంధనం మిగిలే ఉంటుంది. శాంతికి సంబంధించినంతవరకు, దైవం మీద పూర్తిగా ఆధారపడడం ద్వారా, దైవేచ్ఛకు పూర్తిగా సమర్పితంగావడం ద్వారా దానిని పొందవచ్చు.

CWSA.28:520

జీవితంలో అనేక విషయాలు తమంతట తాము మన దగ్గరకొస్తాయి. దానిని దైవమే పంపించినదనే భావనతో దేనినీ స్వీకరించగూడదు. సక్రమ లేక అపక్రమ ఎంపిక దాని పర్యవసానాన్నది చూపిస్తుంది.

CWSA.28:521

.... కర్మ కేవలం ఒక యంత్రాంగమే. ఐహిక సృష్టి ప్రాథమిక కారణం కాదది - కాలేదు. ఎందుకనంటే, అంతరాత్మ సృష్టిలోనికి ప్రవేశించి నపుడు దానికి కర్మలేదు.

CWSA.28:537

బాహ్యరూపాన్ని కూడా చేతనావంతం చేసి దివ్యకేంద్రం చుట్టూ వ్యవస్థీకరించితే తప్ప అది కూడా కరిగిపోతుంది. కాని యధార్థమానసికం,

యధార్థ ప్రాణికం, యధార్థ సూక్ష్మ భౌతికం సైతం కొనసాగుతాయి. భువిపై అదివరకు జీవించిన జీవితపు సమస్త ముద్రలను నిలిపి ఉంచుకొనేదదే, అది కర్మగొలుసును తయారుచేస్తుంది.

CWSA.15:123-124

కర్మ ఒక కఠిన యంత్రాంగం కాదు

భారతీయులు విధిని కర్మ అంటారు. మన కర్మల ద్వారా మనమే మన విధి. కాని మనచే సృజించబడిన కర్మ మనల్ని బంధిస్తుంది. ఎందుకనంటే మనం దేనిని విత్తుతామో దానినే మనం ఈ జన్మలో గాని, తదుపరి జన్మలోగాని పొందుతాం. వర్తమానంలో గతానికి సంబంధించిన విధిననుభవిస్తూనే భవిష్యత్తుకు క్రొత్త విధిని ఇంకా సృజించుకొంటున్నాం. అది మన సంకల్పానికి, కర్మకు ఒక అర్థాన్ని స్తుంది. ఐరోపీయ విమర్శకులు, తప్పుగా నమ్మే ఒక కఠిన నిర్వీర్యం చేసే, అంతా దైవ నిర్ణయమనే భావన కాదు. కాని ఇంకో విషయం, మన సంకల్పమూ, చర్య తరచుగా గత కర్మను సైతం ప్రభావం చూపకుండా చేయగలదు లేక సవరించగలదు. కేవలం ఉత్కటకర్మ, అని పిలువబడే కొన్ని కర్మలు మాత్రమే సవరణకు లోనుగావు. ఇక్కడ కూడా ఆధ్యాత్మిక చేతనను, జీవితాన్ని సాధించుకోగలిగితే, అది కర్మను నాశనం చేస్తుంది లేక కర్మను నాశనం చేయగల శక్తినిస్తుంది. ఎందుకనంటే, అది సృజించిన దానిని క్రొత్తగా సృజించడానికి, కొన్ని పరిస్థితులలో అది అనుగ్రహించిన దానిని నాశనం చేయుగల, జగత్సంబంధమైన లేక విశ్వాతీత ఇచ్ఛాదైవంతో యేకత్వంలోనికి మనం ప్రవేశిస్తాం. సంకుచిత స్థిర విధానాలు అదృశ్యమౌతాయి. మరింత నమ్యమైన స్వేచ్ఛ, వైశాల్యత లభిస్తుంది. కనుక కర్మ లేక జ్యోతిశ్శాస్త్రం, ఒక కఠిన, యెన్నటికి మార్పు చెందని విధిని నిర్దేశించలేవు.

CWSA.28:517

కర్మ అర్థం

సమస్త సృష్టి ప్రధానంగా ఒక విశ్వజనీన మహాశక్తి కార్యవిధానం అనేది, కర్మకు గల అర్థం. అదొక ప్రక్రియ, ఒక చర్య, ఆ చర్య వల్ల వస్తువుల నిర్మాణం - ఇంకా ముందుకు పోవడానికి నిర్మాణం కోసం ఇప్పుడున్న దాన్ని ధ్వంసం చేయడం కూడా - అదంతా ఒక అవిచ్ఛిన్న గొలుసు. ఆ గొలుసులోని ప్రతి కొక్కెం గతానికి సంబంధించిన అసంఖ్యాక కొక్కేలతో

ప్రతి కొక్కెంతో విడగొట్టలేని విధంగా బంధింపబడి ఉంది. ఆ సకలం స్థిరమైన సంబంధాలతో శాసించబడుతోంది. స్థిరమైన కార్యకారణ సంబంధం కలిగి ఉంది. వర్తమానంలోని కర్మ గత కర్మ ఫలితం, అలాగే భవిష్యత్ కర్మ వర్తమాన కర్మ ఫలితం అవ్వబోతోంది. సమస్త కారణమూ శక్తి ఒక కార్యనిర్వహణయే. అలాగే సమస్త కార్యం కూడా శక్తి ఒక కార్యనిర్వహణయే. మన సమస్త సృష్టి మనలో ఉన్నదానిని బయటకు తీసుకురావడం, దానితోనే మనం చేయబడ్డాం, కారణం రూపంలో యేది బయటకు పంపబడిందో అది ఫలితం రూపంలో మనకు తిరిగివచ్చేటట్లు చేయడం శక్తి స్వభావం గనుక అది మనకు ప్రాప్తిస్తుంది. ఇది సార్వత్రిక ధర్మం. ప్రపంచంలో యేదీగూడా, ప్రపంచ అస్తిత్వమే, మన ప్రపంచంలోనిదే గనుక దాని పాలనాధికారం నుండి తప్పించుకొనలేవు. కర్మ సిద్ధాంతపు తాత్విక సత్యత అది. అది కూడా భౌతిక విజ్ఞానశాస్త్రం అభివృద్ధి చేసిన, చూచే విధానం ప్రకారం చూచిన సత్యత.

CWSA.13:331-32

అదృష్టం

మనం అదృష్టం అని పిలిచే ఒక చాలా పెద్ద అంశం నిజంగా మన జీవితంలో ఉంది. అది ఫలితం కోసం చేసే ప్రయత్నాన్ని భగ్నం చేస్తుంది లేక ప్రయత్నం లేకుండా గాని లేక అతి అధమశక్తికి గాని కానుకల నిస్తుంది. విధి ఈ చాంచల్యాలకు రహస్యకారణం - లేక కారణాలకు, ఎందుకనంటే అదృష్టపు మూలాలు నానా విధాలు - నిస్సందేహంగా దాగిన గతంలో పాక్షికంగా చూడగలం. గత జన్మలో మనం మరచి పోయిన పుణ్యకర్మకు ఒక ఫలం అదృష్టమనీ, దురదృష్టం ఒక పాపం లేక నేర ఫలితం అనే తేలికపాటి పరిష్కారాన్ని ఆమోదించడం కష్టం. పుణ్యవంతుడిక్కడ బాధ పడుతుండటం, చూచినట్లైతే, పుణ్యవంతునికి దృష్టాంతంగా నిలిచిన ఇతడు గత జన్మలో దుష్టుడై ఉన్నందున, ఒక నూతన జన్మ ద్వారా దృష్టాంతంగా చూపదగిన మార్పు తరువాత కూడా ఆతడు అప్పుడు చేసిన పాపాలకు (జరిమానా చెల్లిస్తున్నాడనీ) లేక ఒక దుష్టుడు విజయం సాధిస్తున్నపుడు, అతడు అతని గత జన్మలో ఒక సాధుపుంగవుడై ఉండి, అకస్మాత్తుగా తప్పుడు మలుపు తిరిగినప్పటికీ, ఆతని గత జన్మ సంబంధ పుణ్యానికి నగదు రూపేణా ఇంకా అందుకొంటూనే ఉన్నాడనేది తేలికగా నమ్మశక్యంగాని విషయం. జన్మకు, జన్మకు మధ్య ఇటువంటి సంపూర్ణ మార్పు, తరచుగా జరుగకపోయినా,

సాధ్యమే. కాని నూతన వ్యతిరేకమూర్తిత్వంపై, గతానికి సంబంధించిన కానుకల లేక శిక్షల భారం వేయడమనేది, ప్రయోజనం లేని, పూర్తిగా యాంత్రిక పద్ధతిగా కన్పిస్తుంది. ఇది, ఇటువంటివే అనేక ఇబ్బందులు తలెత్తుతాయి. పరస్పరాశ్రయతకు సంబంధించిన చాలా తేలికపాటి తర్కం, అది చెప్పుకొనేటంత బలమైనదేమీ కాదు. జీవితంలో ప్రకృతిలో జరిగే అన్యాయానికి పరిహారంగా కర్మఫలం అనే భావన, ఆ సిద్ధాంతానికి ఒక పేలవమైన ఆధారం అవుతుంది. ఎందుకనంటే, జగద్ధర్మపు అర్థంగా ఒక డొల్లయైన ఉపరితల మానవ సంవేదనను ముందుకు తీసుకొస్తుంది. అది బలహీనమైన సమర్థనం. కర్మధర్మానికి ఇతరమైన, బలమైన పునాది ఉండితీరాలి.

జగత్తు మేధస్సుకు సంబంధించిన, విశాలతర, స్వేచ్ఛతర, మరింతగా సర్వతోముఖమైన విధానాలలోనికి మన మానవ మనసు సృజించిన ఒక పరిమాణాన్ని బలవంతాన చొప్పించడం వల్ల చాలా తరచుగా ఇచట తప్పిదం చోటుచేసుకొంటుంది. కర్మధర్మ చర్యకు ఆపాదించబడిన ప్రకృతిచే సృజింపబడిన అనేక విలువలలో రెండింటిని ఎన్నుకొన్నాం. అవి నైతిక మంచి, చెడులు, పాప, పుణ్యాలు, ప్రాణిక - భౌతిక మంచి, చెడులు, బాహ్యసుఖం, బాధపడడం, బాహ్య అదృష్ట దురదృష్టాలు. వాటి మధ్య ఒక సామ్యం ఉండి తీరాలని భావించడం జరిగింది. ఒకటి మరొక దాని పారితోషికం గాని, లేక శిక్ష గాని తప్పక అయి ఉంటుందని భావించడం జరిగింది. ప్రకృతికి సంబంధించిన రహస్య న్యాయంలో అది స్వీకరించే అంతిమతీర్పును బట్టి అది ఉంటుంది. మన రంగాలలోని ఒక సామాన్య ప్రాణిక - భౌతిక కోరిక దృక్పథం నుండి ఈ సర్దుబాటు చేయబడిందని స్పష్టమౌతుంది. ఎందుకనంటే, మన ప్రాణిక అస్తిత్వం నిమ్నభాగం అధికంగా కోరుకొనేది సుఖాన్ని, అదృష్టాన్ని, అది అధికంగా ద్వేషించేది, భయపడేది దురదృష్టానికి, బాధపడడానికి, దాని ఆసక్తులను అణచడానికి, మంచి చేయడం వైపు, చెడుచేయడాన్నుండి తనను తాను కష్టపెట్టుకొనడాన్నుండి, నిగ్రహంతో ఉండేందుకు, రాజీకుదిర్చేందుకు, ఈ కఠోరమైన స్వీయ ఒత్తిడి వల్ల కలిగే కష్టాన్ని పరిహరించే ఒక జగద్ధర్మాన్ని నిలిపేందుకు అది ముందుకు సాగుతుంది. శిక్ష అనే భయంతో అది తన కష్టమైన ఆత్మ-విస్మృతి (అంటే తనను గురించి తానాలోచించకుండా ఉండే -అను) మార్గానికి కట్టుపడి

ఉండేటట్లు చేసి దానికి సహాయపడుతుంది. మంచి మార్గాన్ననుసరించడానికి చెడు మార్గాన్ని విడువడానికి యథార్థమైన నైతిక జీవికి, కానుకలు, శిక్షలు ఇచ్చే ఒక వ్యవస్థతో అవసరం ఉండదు. పుణ్యమే, పుణ్యానికి కానుక, తన స్వభావ ధర్మాన్నుండి పతనమే, బాధలో లభించే శిక్షను కొనితెస్తుంది. ఇది నిజమైన నైతిక ప్రమాణం, తద్విరుద్ధంగా కానుకల, శిక్ష ఒక వ్యవస్థ మంచికి సంబంధించిన నైతిక విలువలను, వెంటనే క్షుద్రం చేస్తుంది. పుణ్యాన్ని, స్వార్థం క్రింద మార్చివేస్తుంది, స్వీయ ఆసక్తిని వ్యాపార వ్యవహారం చేస్తుంది. చెడు చేయని సరైన ఉద్దేశ్యం స్థానంలో ఒక నీచమైన ఉద్దేశ్యాన్ని నిలుపుతుంది. సమాజానికి అపకారం కలిగించే పనులు చేయకుండా నిగ్రహించుకొనేందుకు, దానికి సహాయపడే పనులను చేయ ప్రోత్సహించేందుకు ఒక సాంఘిక నియతిగా కానుక, శిక్ష అనే నియమాన్ని మానవులు నిలిపారు. కాని ఈ మానవ పరికరాన్ని జగత్ప్రకృతికి సంబంధించిన ఒక సామాన్య ధర్మంగా లేక పురుషోత్తముని శాసనంగా, లేక సృష్టి సర్వోన్నత ధర్మంగా నిలబెట్టడం అనేదానికి ఉన్న విలువ సందేహాస్పదమైనది. విశాలమైన, అధిక సంక్లిష్టమైన జగత్ ప్రకృతి కార్యాలపై, లేక సర్వోన్నత, వివేకం, సర్వోన్నత శుభంకు సంబంధించిన చర్యపై, చాలని, సంకుచిత పరిమాణాలను విధించడం అనేది, మానవ పసితనపు చేష్ట అవుతుంది. ఈ సర్వోన్నత వివేకం, శుభాలు, మనలో అతి నిదానంగా, మన ఆంతరిక అస్తిత్వం ద్వారా, ప్రలోభపెట్టే, మన బాహ్య ప్రాణిక స్వభావంపై ఒత్తిడి ద్వారాగాకుండా, పనిచేస్తున్న ఒక ఆధ్యాత్మిక శక్తి ద్వారా మనలను తన వైపుకు ఆకర్షిస్తుంది. బహు పార్శ్వముల, సంక్లిష్ట అనుభవం వల్ల ఏవైనా కర్మధర్మం లేక కర్మకు తిరిగి రావడం, ఊర్ధ్వాన్ని బయటకు తీసుకురావడం అనే పరిణామం ద్వారా అంతరాత్మ సాగుతుంటే, ఆ అనుభవంలోనికి అది తనను తాను తగినదానిగా చేసుకొంటే, అదికూడా సంక్లిష్టమౌతుంది, తేలికపాటి, అత్యల్ప కూర్పుకాలేదు లేక అద్దాని పతనంలో ఏకపక్షమూ, కఠినమూ కాక సంక్లిష్టమైనదౌతుంది.

CWSA21-22:843-44

కర్మధర్మపు నాలుగు స్తంభాలు

అలా అయినప్పటికి కర్మసిద్ధాంతంలో అవసరమైన తప్పనిసరియైన కీలకాంశాలు కొన్ని ఉన్నాయి. మొదట, మానసిక, నైతిక ప్రపంచంలో, భౌతిక విశ్వంలోలాగా గందరగోళస్థితి, యాదృచ్ఛికతకు సంబంధించిన కాకతాళీయ

నియమం లేక కేవల సంభవత అస్థిరత్వం లేదు అనే ఈ సుస్థిరక్షేత్రంపై నా భద్రమైన అడుగు పెట్టగలను అనే ఆత్మవిశ్వాసం కలిగింది. దాని సంకల్పాన్ని చట్టం (లేక ఆచారం-అను) ద్వారా, స్థిర సంబంధం ద్వారా, సుస్థిర పరంపర ద్వారా, రూఢి చేసుకొనగల, కార్యకారణత్వాల సంబంధాల ద్వారా ఆశ్వాసమిచ్చే ఒక క్రమబద్ధ ఉర్జం పనిచేస్తోంది. ఇంకా ధృవం అవ్వాలంటే, సర్వవ్యాపకమైన ఒక మానసిక ధర్మం ఉంది, సర్వవ్యాపకమైన ఒక నైతిక ధర్మం ఉంది, అదే ఒక గొప్ప ఆస్తి, ప్రపంచాల యుక్తమైన క్షేత్రాలలో నేను వెదజల్లేది. నేను దేనిని విత్తుతానో దానిని తప్పకుండా తిరిగి పొందుతాను. అదే, జగత్తుకు సంబంధించిన, సమతుల్యతకు సంబంధించిన దివ్య ప్రభుత్వానికి ఒక హామీ. ధర్మానికి సంబంధించిన మార్పుకంగీకరించని సంస్కారరహిత నేలపై జీవితాన్ని సానబట్టడమేగాకుండా, అరాచకాన్ని తొలగించడం ద్వారా, ఒక మహనీయ స్వేచ్ఛకు మార్గాన్ని కూడా తెరుస్తుంది. ఈ ఉర్జమే సర్వమూ అయితే, అపుడు నేను అనుల్లంఘనీయమైన ఒక దివ్య క్రియాశక్తి సృష్టిని మాత్రమే అవుతాను, నా చర్యలన్నీ, నా సంభూతులన్నీ ఒక నిర్దేశ్యకతకు సంబంధించిన గొలుసు అవుతాయి. ఆ నిర్దేశ్యతపై నాకు నిజమైన నియంత్రణ ఉండదు, లేక దానిపై ఆధిపత్యం వహించే అవకాశమూ ఉండదు. ప్రతిదీ పూర్వమే నిర్ధారితమై ఉన్నదనే దాని ఆ దృక్పథం పర్యవసింపజేస్తుంది. ఫలితం నా బుద్ధిని సంతృప్తి పరుచవచ్చు. కాని నా ఆత్మ గొప్ప దనానికదెంతో విధ్వంసకారి అవుతుంది. నేను కర్మకు కీలుబొమ్మను, బానిసను అవుతాను. నాకు నా మనుగడకు నేను ప్రభువునని ఎన్నడూ కలగనలేను. కాని ఇక్కడ కర్మ సిద్ధాంతపు రెండవ దశ వస్తుంది. సమస్త బాంధవ్యాలను పుట్టించేది భావన అనేది ఆ దశ. సమస్తము భావ ప్రకటన, విస్తరణ, సర్వాణి విజ్ఞాన విజృంభితాణి. అయినపుడు నేను సంకల్పం చేత, భావనా నేను, గా అయి ఉన్న దాని రూపాన్ని అభివృద్ధి చేసి, ప్రస్తుతం నా ఆకారంలో ఉన్న సమతుల్యతలో వ్యక్తమైన దానికంటే యేదో మహనీయ భావన సామరస్యతకు చేరగలను. ఒక ఉదాత్తమైన విస్తారతకై నేను ఆకాంక్షించగలను. అయినప్పటికీ భావన దానికదిగానే ఇంకా ఉంది. తన అప్రయత్న శక్తి తప్ప దానికి మరే ఆధారం లేదు, దానినేదీ పుట్టించడం లేదు, జ్ఞాత లేదు, పురుషుడు, ప్రభువు లేరు. విశ్వజనీన భావనకు నేనొక రూపాన్ని మాత్రమే. నా ఆత్మ, నా అంతరాత్మలకు స్వతంత్ర అస్తిత్వం లేక

ఆరంభం లేకపోయి ఉండవచ్చు. విశ్వ ఉర్జపు మార్గాలలో అభివృద్ధి చెందుతున్న కొనసాగుతున్న ఒక అంతరాత్మననే, నా సృష్టికి సంబంధించిన సమస్తపు బీజం నాలో ఉన్నదనుకొనే మూడవ దశకూడా ఉన్నది. నేనిప్పటికేదిగా అయ్యానో అది, అంతరాత్మ గత భావన, కర్మచేత దాని బాహ్య ఆంతరిక కర్మచేత నన్ను నేను తయారుచేసుకొన్నాను. నేనేంకాబోతున్నానో, దానిని ప్రస్తుతం, భవిష్యత్ భావనచేత, కర్మచేత నాకుగా నన్ను తయారు చేసుకోగలను. భావన, దాని కర్మ, వాటి మూలం స్వేచ్ఛామయ ఆధ్యాత్మలో ఉండి ఉండవచ్చు, అనుభవం ద్వారా, ఆత్మావిష్కరణ ద్వారా నా ఆత్మ దగ్గరకు నేను చేరడం ద్వారా కర్మకు సంబంధించిన సమస్త బంధనంనుండి ఆవలి, ఆధ్యాత్మిక స్వేచ్ఛలోనికి నా స్థితిని లేవనెత్తగలను. అది చిట్టచివరి సర్వోన్నత ముక్తినందించగల మెట్టు. సంపూర్ణ కర్మ సిద్ధాంతపు నాలుగు స్తంభాలు ఇవి. అవి పరమాత్మ ప్రకృతి వ్యవహారాల నాలుగు సత్యాలు గూడా.

CWSA13:336-37

ఒక మహనీయ ధర్మం జోక్యం చేసుకొననంత వరకు, చేసుకొననంత కాలం మన భౌతిక అస్తిత్వాన్ని బంధించే భవిష్యత్తు, దానిని బంధించి ఉంచుతుంది. కర్మ మనలోని భౌతిక భాగానికి సంబంధించినది. తన అస్తిత్వ భౌతిక పర్యవసానం, కర్మ. కాని మన ఉపరితల స్వేచ్ఛామయ ప్రాణశక్తి వెనుక, ఒక స్వేచ్ఛామయ మనస్సు శక్తి ఉన్నది. దానికి మరొక ఊర్జం ఉన్నది. అది మరొక భవిష్యత్తును సృజించగలదు. ప్రప్రథమ ప్రణాళికను సవరించడానికి దానిని తీసుకొస్తుంది. అంతరాత్మ, ఆత్మ బహిర్గతమైనపుడు, మనం యెరుకగల ఆధ్యాత్మిక జీవులం అయినపుడు, ఆ మార్పు మన భౌతిక విధికి సంబంధించిన రేఖా చిత్రాన్ని రద్దు చేయగలదు లేక మొత్తంగా ఆ రేఖా చిత్రాన్ని తిరిగి రూపొందించవచ్చు. అపుడు కర్మ ఒక్కటే - లేక కనీసం ఏ యాంత్రిక కర్మధర్మాన్నైనా - పరిస్థితులను, పునర్జన్మ మొత్తం యంత్రాగాన్ని, మన భవిష్య పరిణామాన్ని నిర్ధారిస్తుందనే విషయాన్ని అంగీకరించలేం.

CWSA 21-22:841-43 — *- శ్రీ అరవిందులు*

కర్మ, సంకల్పం, పర్యవసానం

ప్రస్తుతం మనం ఒక ప్రత్యేక సంకల్పం, తక్షణ కార్యంపైనే, ఇవ్వబడిన నియమిత కాలంలో వచ్చే ఒక ప్రత్యేక ఫలితం పైనే స్థిరమైపోతున్నాం. కాని ఆ ప్రత్యేకమైనది దాని విలువను తాను కూడా భాగమై ఉన్న అఖిలం నుండి సంతరించుకొంటుంది. ఆ సమస్తం నుండే ఇది తరలివస్తుంది. దానిలోకే తరలిపోతుంది. మనమింకా ఇది మంచి పని లేదా అది చెడ్డపని, ఆ పనికి ఫలితమిది అంటూ 'కర్మ'కు చెందిన బాహ్య విషయాలపైన, ఫలితంపైన దృష్టిపెట్టి అక్కడే స్థిరమైపోతున్నాం. కాని అసలు ఫలితానుభవం అంతరాత్మ దాని ఆత్మాభివ్యక్తి వికాసం, దాని క్రియాశక్తి, దాని స్థాయి విస్తరణ, దాని అస్తిత్వంలోని ఆనందానికి చెందిన గ్రహణశీలత, స్వయంసృష్టి, దాని సృజనానందంగా ఉంది. తన స్వంతానికి చెందినదేకాక, ఇతరులలో ఉన్న అవే అంశాలతోను మహత్తరంగా ఐక్యమవ్వడమూ ఆ హర్షోల్లాసమూ ఒక్కటే. కర్మ, కర్మఫలం వాటి అర్థాన్ని వాటి విలువనుండి పొంది అంతరాత్మకి అందిస్తున్నాయి. వాటిని సోపానాలుగా చేసుకొని దాని ప్రకటిత స్వభావానికి చెందిన పరిపూర్ణత వైపుగా అది సాగుతుంది. ఎప్పుడైతే ఆ లక్ష్యం చేతికందుతుందో అపుడు ఇక మన కర్మ ఆగిపోనవసరం లేదు. ఎందుకంటే అది దాని విలువను నిలుపుకొంటుంది, ఆత్మత: మనమంతా ఒక్కరమై ఉన్న ~~ఈ~~ అన్యులందరికోసం ఒక గొప్ప సహాయక శక్తిగా ఉండగలదు. అనంతాన్ని, స్వతంత్రతను ఎఱిగి ఎదిగిన అంతరాత్మకు స్వంత విలువ ఉండబోదు అని చెప్పలేము; ఎందుకంటే నన్ను ఎవరు నా అనంతత్వం ఒక పూర్ణ విరామం, ఒక అంతం లేని విశ్రాంతి, ఒక అనంత విరమణ కాగలదని చెప్పి ఒప్పించగలరు? పైగా అనంతం ఆత్మాభివ్యక్తీకరణకు చిరంతనంగా సమర్థవంతమైనది అయ్యితీరాలి.

అంతరాత్మ జన్మలు ఒక ఎడతెగని ఆధ్యాత్మిక పరిణామ పరంపరలు. పరిణామం పూర్తి అయ్యినప్పుడు ఇది మంచిగా అవగతమవ్వవచ్చు, అవ్వాలి కూడా, ఎప్పుడైతే అజ్ఞానంతో కలిసి ఉన్న అంతరాత్మ తన స్వీయ జ్ఞానంలోకి మళ్ళిపోయిందో అప్పుడు మన జన్మపరంపర కూడా అంతమైపోవాలి. ఇలా మొదట ద్యోతకమవ్వవచ్చు. కాని ఇది ఆ అంశానికి ఒకవైపు మాత్రమే, చిరంతన నాటకానికి, క్రియాకలాపానికి, కర్మకు చెందిన ఒక దీర్ఘచర్య. ఆత్మపరంగా మనం ఒక చిరంతన చేతన, చిరంతన అస్తిత్వమే కాదు; దాని

ప్రవృత్తులు ఒక శాశ్వత అస్తిత్వ శక్తి, ఒక చిరంతన ఆనందం. ఈ సృష్టి ఆత్మకు ఒక సమస్యకాదు. ఒక వేదన కాదు, అవ్యయం, అంతహీన, అగాధ, అనిర్వచనీయ ప్రగాఢ పరిపూర్ణత్వంలో తాను ఉన్నప్పటికీ అది ప్రకటిత ఆనందం. అజ్ఞానంలో ఉన్న మనోవ్యాపారం అధికారం, శోధన వెంబడి పడి అలసిపోతూ నిక్షిప్తంగా ఉన్న ఆత్మశక్తిని కనుగొనలేదు. ఆ ఆత్మ ఆనందమయ క్రియ జరుపుతూ, సృష్టిని ఒక మహాకాంక్షగా లేదా వేదనగా చేస్తుంది; ఎందుకంటే సామర్థ్యం పరంగా పరిమితమై, ప్రాణం శరీరాల వల్ల ఇబ్బంది పడుతుంది, కాని ఇంకా దాని సామర్థ్యానికి మించి కాంక్షిస్తుంది ఎందుకంటే అది అభివృద్ధికి ఉపకరణం, ఒక ఆత్మాభివ్యక్తికి చెందిన బీజం, అది వికాసోన్ముఖమైన వేదనను, అవరోధ జనితమైన వేదనను, ఆనందానికి, దాని కార్యాచరణకు చెందిన కొరతలోని వాదనను కల్గి ఉంటుంది. కాని సంఘర్షణాశీలియైన స్వయం సృష్టికర్త, కార్యకర్త ఒక్కసారి గనుక తనలోని అనంతాత్మ రహస్య శక్తి చేతనలోకి ఎదిగితే ఈ మహాకాంక్ష, వేదన విముక్త జీవుని అపరిమేయ ఆనందంలోనికి, దాని విముక్త కార్యాచరణలోనికి తరలిపోతాయి.

CWSA13:355-56

కర్మ అన్నది కార్యాచరణలో ఆత్మసంకల్పమే, పర్యవసానం అన్నది సంకల్పం చేసే సృష్టి. జీవుని సంకల్పంలో ఏది ఉన్నదో అది తనకు తానుగా కర్మలోనూ, దాని పర్యవసానంలోనూ వ్యక్తపర్చుకొంటుంది. సంకల్పం మనస్సుకు పరిమితమైనప్పుడు కర్మ ఒక బంధంగానూ, ఒక పరిమితిగానూ, పర్యవసానం ఒక ప్రతిక్రియ లేదా ఒక విధింపుగా మారుతుంది. కాని జీవుని సంకల్పం ఆత్మలో అనంతమైనదిగా అయితే కర్మ, పర్యవసానాలు సృజనశీల ఆత్మకు చెందిన హర్షోల్లాసంగా, చిరంతన యంత్రవేత్త నిర్మాణంగా, చిరంతన కవి పదంగా, నాటకంగా, సనాతన సంగీత జ్ఞాని లయగతుల పొందికగా, సనాతన శిశువు ఆడుకునే ఆటగా అవుతుంది. ఈ స్వల్ప, బంధితమై, వేరుగా కనిపించే పరిణామం ఆత్మ తన స్వీయ అపరిమిత ఆనందంలో నుండి నిర్మించిన స్వేచ్ఛాయుత, స్వీయసృజనలో ఒక సోపానం మాత్రమే. మనము చేసే దానికంతటికీ అది వెనుకనున్నది. మనస్సు నుంచీ దానిని తప్పించి అస్తిత్వం, కార్యాచరణ ఎదుటకు మెల్లమెల్లగా తీసుకొని రావడమే ప్రకృతితో జీవాత్మ జరిపే ప్రస్తుత కేళి.

CWSA13:356-57 - శ్రీ అరవిందులు

కర్మ చేయుటకు, మన చేతన, సంకల్పం

కర్మాచరణలో మన సంకల్పం, చేతనల సంబంధంపైన కార్యానికి, ఫలితానికి సంబంధించి సూక్ష్మతర క్రమాలు ఆధారపడాలి; ఆ సంబంధమే దాని సర్వవిశిష్టతకు కీలుగా ఉండాలి. నిమ్న స్థాయి ఆనందానికి ఉద్దేశించబడిన విలువలు, భౌతిక, ప్రాణిక నిమ్న మానసిక సుఖం, దుఃఖం, వేదనల ద్వారా అనుమతింపబడ్డ నైతిక విలువల అనుసరణపై ఆధారపడటమన్నది మన సాధారణ చేతనా సంకల్పాలకు గట్టిగా విన్నవించుకొంటుంది. అది ఒక సహాయక శక్తి కంటే మించి ఉండదు. చివరికి మనలోని గొప్ప గొప్ప ఎత్తుల్లోకి ఎదుగుతున్నకొద్దీ దాని శక్తినది నష్టపోతుంది. అప్పుడు ఆ ఆధారపడటం పూర్తి చరమశక్తి లేదా మార్గనిర్దేశక కర్మ సూత్రంగా ఉండజాలదు. కర్మాచరణకు, ఫలితానికి గల సంకల్ప సంబంధం అతి సూక్ష్మ, స్వతంత్ర క్రమాలకు జోడింపబడాలి. కర్మసూత్రంలో విశ్వాత్మ మనిషితో తన నిమ్న విలువల స్థాయిలో మాత్రమే లావాదేవీ రూపంలో, మనిషి ప్రస్తుత ఆశయాలకు రాయితీరూపంలో వ్యవహరించాలి. మనిషి తనంతట తాను ఈ విలువలను ముందుపెడుతూ సుఖసంపదలను కోరతాడు, వాటికి వ్యతిరేకమైన వాటికి భయపడతాడు, తన సద్గుణాలను ప్రేమించడం కంటే స్వర్గాన్ని వాంఛిస్తాడు. పాపాన్ని చీదరించుకోవడం కంటే నరకానికి భయపడతాడు. ఇలా చేస్తున్న తరుణంలో లోకాదేశం అతనికి ఆ విధమైన అర్థాన్ని, వర్ణాన్ని ధరింపజేస్తుంది. అస్తిత్వ శక్తి సామాన్యంగా న్యాయ సంబంధిత తీర్పుకి సంబంధించిన ప్రమాణాలను నిలుపుతూ నిర్బంధాలను, అనుమతులను, బహుమతులను, జరిమానాలను, భయంకరమైన నరకబాధలను, స్వర్గసుఖాలను, పంచిపెట్టే శాసనకర్త, న్యాయమూర్తి కాదు. ఈ లోకంలో అతడు దైవం, మానవజాతిలో ఎదిగే అధిదేవత, ఆధ్యాత్మిక పరిణామానికి అధిపతి, ఏది ఏమైనా ఆ దేవత నిదానంగా సంతోషవిషాదాల సమ్మతులపై ఆధారపడటానికి అతీతంగా ఎదుగుతాడు. సంతోషం, వేదనలు మన ప్రాథమిక అస్తిత్వాన్ని యేలుతున్నాయి. ప్రాథమిక కొలమానంలో బాధ అన్నది వస్తుజాలానికి చెంది ప్రకృతి చేసే వ్యాపార ప్రకటన, దీనిని మనం తప్పించివేయాలి, వస్తుజాలంలో సుఖమనేది ఆమె వేసే గాలం, దానితో మనల్ని వాటిని ఆకర్షించేలా

ప్రలోభపెడుతుంది. ఈ సాధనాలు ప్రాథమికమైన ప్రాయోగిక పరీక్షలు; కాని నేను ఎదుగుతున్న కొద్దీ, వాటి సంకుచిత ఉపయోగాలను దాటుకొంటూ పోవాలి. ఉన్నత ప్రకృతిని అందుకొనే నిమిత్తం, నేను ఎడతెరిపి లేకుండా ప్రకృతి మౌలిక హెచ్చరికలను, ఎరలను నిర్లక్ష్యం చేయాలి. నేను కర్మకు చెందిన ఉచ్ఛతర ఆధ్యాత్మిక సూత్రాన్ని అభివృద్ధి పర్చితీరాలి.

మనంగనుక కార్యాచరణకు సంబంధించిన స్వీయమహదాశయాలను పరిగణనలోకి తీసుకొంటే అవే సాక్ష్యం కాగలదు. సత్యానుసరణ నాకు జరిమానాలను, బాధలను వర్తింపజేయచ్చు. నా దేశసేవ లేదా ప్రపంచ సేవ నానుండీ నా బాహ్యజీవన సౌఖ్యాలను, నా అదృష్టాన్నీ, లేదా దేహనాశనాన్ని కూడా కోరవచ్చు. నా సంకల్ప బలం హెచ్చవడం నా ఆత్మ ఔన్నత్యమన్నది వేదనా తీవ్రతల ద్వారా సుఖసంతోషాల నికరమైన పరిత్యాగంతోనే సాధ్యం కావచ్చు. నేను సత్యాన్ని అనుసరించాలి, నా జాతికి, నానుండి నా అంతరాత్మ డిమాండు చేసే సేవ నేను చేయ్యాలి; నా అంతర్గత శక్తిని, నా అంతర్గత ఔన్నత్యాన్ని పెంపొందించుకోవాలి, అసంగతమైన బహుమానాన్ని పొందడం, జరిమానానుంచి తప్పించుకుపోవడం లేదా నా శ్రమకు తగిన, ఖచ్చితమైన ఫలితాలకై బేరాలాడటం నేను చేయను. నా కార్యాచరణకు సంబంధించి ఏది నిజమో అనేక జన్మల్లోనూ సంక్రమిత నా కార్యాచరణ, ఆత్మోన్నతికి సంబంధించి అదే సరిసమానంగా నిజమైనదిగా ఉండితీరాలి. సంతోషం, దు:ఖం, అదృష్టం, దురదృష్టం అన్నవి ఈ జన్మలోనైనా లేదా రాబోయే జన్మలోనైనా ఎదురవ్వనీ, వాటితో నాకు పనిలేదు. నా పరిపూర్ణత్వం, నా జాతి శ్రేయస్సే, నాకు ప్రధానం. దానికి ఎలాంటి మూల్యం కట్టాల్సివచ్చినా, అది ఎంత బాధాకరమైనా, ఎంతటి మనోక్లేశానికి గురిచేసేదైనా సరే.

CWSA.13:373-74

కర్మకున్న క్రమాలు

కర్మసూత్రమంటే ఆచరణాత్మక న్యాయానికి సంబంధించి మనిషి భావనకు చెందిన భవిష్య జన్మల్లోకి ఒక పొడిగింపు కాదు, జీవితంలో ప్రస్తుత అన్యాయాన్ని సరిచేయడంకూడా కాదు. న్యాయమూ, న్యాయంగా చెప్పుకొనేదీ ప్రపంచశక్తికి చెందిన సమస్త క్రియా కలాపంలో ఉండి ఉండాలి; ప్రకృతి తన పరిణామ పరిధుల్లో నిష్కళంకమైనదిగా కనిపిస్తుంది. కాని మనిషి

జీవితంలోని ఎన్నో కారణాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి; ఇక్కడ చాలా శ్రేణులు, దశలు, స్థాయిలున్నాయి. మన అస్తిత్వానికి చెందిన ఉన్నత స్థితిలో విషయాలన్నీ పూర్తిగా ఒకే మాదిరిగా దిగువశ్రేణిలో ఉన్న వాటికి మల్లే ఉండవు. మొదటి సాధారణ కొలమానంలో కూడా నైతికానికి ఉద్దేశించబడిన ప్రమాణాలకు చెందినవే కాక వేరే అనేక కారణాలున్నాయి. ఒకవేళ గుణవంతుడైన మనిషి సఫలత, సంతోషాలతో బహూకరింపబడాలని దుష్టుడైన మనిషి ఒకానొకప్పుడు, ఒకానొక జన్మలో, ఈ భూమిపైనో లేదా స్వర్గంలోనో, లేదా నగరంలోనో, క్షోభతోనూ, వినాశనంతోనూ శిక్షింపబడాలన్నదే న్యాయమైతే, ఒక దిటవైన మనిషి తాను ఎంతో నేర్పుగా పెంపొందించుకొన్న బలానికి బహుమానాన్ని పొందాలి, బుద్ధిశాలి మేధోమథనానికి, నైపుణ్యానికి తగిన కానుకను పొందాలి, పరిశ్రమించే సంకల్పం కార్యక్షేత్రమైనా ప్రయాస, పనికి తగిన ఫలితం పొందడముంటుంది. కాని అది సరిగ్గా పనిచేయదు, నైతికంగా ఉండదు, నీతిసూత్రానికి అనుగుణంగా ఉండదు అని నీవంటావా? కాని కార్యాచరణానికి, సంకల్పానికి, ఫలితానికి సంబంధించి ఏది సరియైన కార్యసరళి? నేను ధార్మికుణ్ణి, నిజాయితీపరుణ్ణి కావచ్చు, మందమతిని, బలహీనుణ్ణి, అసమర్థుణ్ణి అయితే? నేను స్వార్థపరుణ్ణి, దుష్టుణ్ణే అయినా కానీ నాలో చటుక్కున రాజుకొనే అగ్గిలాంటి మేధస్సు అర్థం చేసుకోగల, మెదడు, సామాగ్రిని ఆసాంతం అనువర్తింపచేసుకోగల కౌశలం, శిఖరాగ్రంలో స్థిరం చేసుకోగల ధీరోదాత్తమైన స్థిరసంకల్పం ఉంటే; అప్పుడు నాలో ఒక అపరిపక్వత ఉంటే అది దాని ఫలితానికి గురిచేస్తుంది. సత్యం ఏమిటంటే శక్తికి చెందిన అనేక క్రమాలు, వాటి విడివిడి స్వాభావిక కార్యాచరణను ప్రకృతికి చెందిన లయపొందికల్లో వాటి సంబంధాలు సరైన విధంగా ఆవిష్కరించబడే మునుపే, చూడాలి. ఒకానొక సంక్లిష్ట అల్లికను మనం విప్పాల్సి ఉంది. మనమెప్పుడైతే అఖిలంలోని విడి భాగాలను, మూలకాలను, వాటి మధ్య సంబంధాలను గుత్తగా చూచి ఉంటామో అప్పుడు మాత్రమే కర్మకున్న క్రమాలను తెల్సుకోగలం.

CWSA.13:374-75

కర్మసూత్రానికి పునాది

మహాప్రకృతి ఊర్జాలకు అంతరాత్మకు సంబంధమంతా మహా పురుషచే అది ఉపయోగించబడే మహా ప్రకృతి కర్మ వ్యావహారిక సమర్థవంతమైన పునాది అంతరాత్మ గట్టిగా కోరుకునేదానిని బట్టి మహాప్రకృతి శక్తులకు సమ్మతినివ్వడం లేదా వినియోగించడం, అంతరాత్మ మీద దాని శక్తులు ప్రతిఫలించే విధం (ఛాయ) అనేవి మన జన్మల పురోభివృద్ధి అడుగులను నిర్ధారిస్తాయి. ఏ విధంగానంటే ఆ పురోభివృద్ధి ఇవ్వబడిన మార్గంలో వెళ్లాలా లేక సుదీర్ఘంగా ఎగుడుదిగుడుతోనా లేక ఎడతెగని చక్రబంధంలోనా అనేది. కర్మసూత్రపు మరొక విధమైన సవిస్తరమైన దృక్పథం ఉంది. అది కేవలం మన స్వకీయ ఆత్మవైపు మరలినదేకాకుండా, ఇతరుల వైపు కూడా మరలిన కేంద్రాన్ని కలిగినటు వంటిది. మనం పెట్టే మన సామర్థ్యశక్తుల లక్షణమూ, పర్యవసానంగా అవి మన మీదకు తిరిగిరావడం, వాటి ప్రతిచర్య (ప్రభావం) కూడా మనల్ని కేవలం అవి తగులుకోవడమే కాకుండా మన చుట్టూ ఉన్న సమస్తం మీద కూడా వాటి ప్రభావం ఉంటుంది. ఇతరుల మీద మనం గురిపెట్టి చేసే చర్యలను కూడా తప్పకుండా లెక్కలోకి తీసుకోవాలి. వాటి మీద మన ప్రభావం, అవి తిరిగి వెనక్కి వచ్చే దిశ, మన స్వకీయ జీవితం, అస్తిత్వం మీద వాటి ప్రతిఘాతపు పర్యవసానంగా పడే ప్రభావాన్ని కూడా గణించాలి. కాని ఇతరుల మీద మనం పెట్టే మన శక్తిసామర్థ్యాలు సర్వసాధారణ, భౌతిక, ప్రాణిక, నైతిక, మానసిక, ఆధ్యాత్మికతలతో కలగలసిన మన వర్తనంతో ఉంటుంది. మన నుంచి విసిరివేయబడిన ఒక భౌతికచర్య, ఒక ప్రాణిక ఒత్తిడి తనలో మానసిక లేదా నైతికాలతోపాటుగా భౌతిక, ప్రాణిక ఆధిపత్యశక్తినీ కలిగి ఉండి, తరచుగా పూర్తిగా మన ఎరుకతో కూడిన ఇచ్ఛకూ, జ్ఞానానికి మించిన అంశాలతో కూడుకున్నదే అయి ఉంటుంది. ఇంకా మనకూ, ఇతరులకూ దాని పర్యవసానాలు కావలసినంతగా లక్షణంలోను, ప్రమాణంలోను మనం భావించిన లేదా జరగబోయేది ముందే ఊహించిన దానికి భిన్నంగా ఉండటాన్ని మనం చూడటం జరుగుతుంది. మన లెక్క తప్పిపోతుంది. కారణం అది చాలా సంక్లిష్టం. అంతకంటే అది మననుంచి పనిచేసే విశ్వశక్తి. అందులో ఎరుకతో కూడిన మన ఇచ్ఛ జోక్యం చేసుకుంటుంది, కేవలం ఒక పనిముట్టులా. అసలైన మన ఆమోదం (ఒప్పుదల) అనేది మన అధోచేతన, అతీత చేతనల ఆధిపత్యశక్తి మహనీయమైన, రహస్యమైన అంతర్గత మంజూరు. తిరిగి వెనక్కి రావడమనేది కూడా, అవి దేనికి ప్రతినిధులైనా, అది ఆమెలో ఆమె మీద పనిచేసే ఆమె

మీద పనిచేసిన క్లిష్టమైన ఒకానొక పరస్పర సంబంధంతో నిర్ధారించబడిన అదే విశ్వశక్తి సంక్లిష్టత.

కాని చిట్టచివరి ఆవశ్యకమైన కర్మభావన మరొకటుంది. మన అంతరాత్మకూ, పరాత్పరునికీ లేదా సర్వపరమాత్మకూ మధ్య ఉన్న సంబంధంలోనిది. దాని మీదనే సమస్తమూ స్థాపించబడింది. దానివైపుకే సమస్తమూ ముందుకు కదులుతుంది. ప్రతి పదంలోను అన్నీ తప్పక దాని పరిష్కారానికే సమర్పించబడతాయి. మతాలు భావించినట్లుగా ఆ సంబంధం అంత తేలికైన విషయమేమీ కాదు. కారణం అది మొత్తం కర్మప్రక్రియలకు మూలాధారమైన చాలా బృహత్తరమైన ఆధ్యాత్మిక భావనకు తప్పక సమాధానం ఇవ్వవలసి ఉంటుంది. అక్కడ తప్పకుండా మన ప్రతి ఒక్క కార్యాచరణకూ ప్రాథమికమై, బహుశా అపార ప్రాధాన్యత కలిగిన విశ్వశక్తి వినియోగంలో ఒక సంబంధం ఉంటుంది. ఈ మూడు విషయాలు - మొదటిది, మహాప్రకృతిలోని అంతరాత్మ ఇచ్ఛ, అంతరాత్మ మీద, లోపల, దాని ద్వారా వెనక్కి దానివైపుకు మహాప్రకృతి చర్య; రెండవది, ఇతరుల మీద అంతరాత్మ చర్య, వారిచే సంక్లిష్టం చేయబడిన శక్తి చర్య వెనక్కి తిరిగి రావడం అనే వాటి మధ్య జరిగే ఎదురు చొరబాటుల ప్రభావం; మూడవది, తన స్వకీయ అత్యున్నత పరమాత్మ సర్వ పరమాత్మకూ, భగవంతునికీ గల సంబంధంతో జరిగే అంతరాత్మ చర్య ఉద్దేశం ఇవన్నీ కర్మవైఖరికి కారణభూతమవుతాయి.

CWSA.13:383-85

కర్మసూత్రం గురించి ప్రస్తుతం చెలామణిలో ఉన్న అభిప్రాయాలు

మొట్టమొదటగా చెప్పుకోవలసింది మనిషి భావనలూ, అతనిలోని నైతికశక్తి నిర్దేశనము, ఫలితము, దానిని తిరిగి వెనక్కి హక్కుగా కోరుకోవడము అనేవన్నీ అతని ప్రాణిక భావనలతో, హక్కుభుక్తాలతో చిక్కుముడిగా కలగలసిపోయి ఉంటాయి. తరువాత కూడా అవన్నీ పూర్తిగా సాధారణంగా, చాలా ఎక్కువగానే వాటిదన్నుకూ, ప్రోత్సాహకానికీ వాటి మీదే వాలి ఉంటాయి. మానవ నైతికత మొట్టమొదటగా అపరిమితమైన సంప్రదాయ నియమాల దానినీ, సంప్రదాయమైన, పరంపరాగతమైన ఆచరణనూ వీటిలో ఎక్కువగా పూర్తిగా సందేహాస్పదమైన నైతిక విలువలు కలిగిన వాటినీ పరిగణిస్తుంది. వాటికి విధివిహితమైన హక్కును మంజూరుచేసి, దానిని అపరిపక్వ జనసమూహం లోకి జారవిడుస్తుంది. లేదా దానిపై విధిస్తుంది. కాని, ఇంకా అది ఒక

సర్వసామాన్య, సమాన న్యాయ నిబంధనలో భాగంగా మాత్రమే, నైతిక ఆదర్శానికి అసలైన విషయంగానే. అది ప్రాణిక అస్తిత్వానికి అతని కోరికలనూ, ఆశలనూ, భయాలనూ మొరపెట్టు కొంటుంది. బహుమతుల మీద ఆశతో, శిక్షల భీతితో మనిషిని సత్ప్రవర్తనవైపుకు ఉసిగొల్పుతుంది. అతని తంత్రం (యుక్తి)లో వోటైన, తడబడుతూ ఉండే సామాజిక ఆచరణను అనుకరిస్తుంది; దానికోసం, మంచి లేదా చెడులతో కూడిన దాని ధర్మాన్నీ, నియమాన్నీ కనుగొంటూ, సమాజ క్రమపద్ధతి కోసం, దక్షతకోసం కనీసంగా అత్యుత్తమమైనవిగా లెక్కగట్టి ఊహించిన దానిని విధివిహితంగా (అనివార్యంగా) చేయాలని అభిలషిస్తుంది. దీనిని మనిషి ప్రాణిక అస్తిత్వం వ్యతిరేకించడం మూలంగా, దాని ఒప్పుదలకు లంచమివ్వడం, భయపెట్టడంతో పాటుగా ప్రభావితం చేయడం, విద్యగరపడం, నచ్చజెప్పడం జేస్తుంది. నైతికత మనిషికి అతని అపరిపూర్ణతకు తనకు తానుగా సర్దుకుపొమ్మంటూ చాలామటుకు మతవిశ్వాసంతో నైతికమే దానికది అత్యావశ్యకమైనదని చెప్తూ ఉంటుంది. అంతేకాకుండా వ్యక్తిగతంగా దానిని (నైతికతను) అనుసరించడం చాలా లాభదాయకమనీ (ఉపయోగకారకం), ఋజువర్తనమే చివరకు భద్రమైన విధానమనీ, సద్గుణం దీర్ఘకాలంలో అత్యంత మంచి ఫలితాలను కట్టబెడ్తుందనీ అంటూ ఉంటుంది. దానికి కారణం, ఈ ప్రపంచం ధర్మబద్ధమైనదని లేదా ఈ ప్రపంచం న్యాయమైన, నీతిమంతుడైన (సద్గుణుడైన) లేదా కనీసం సద్గుణ ప్రేమికుడైన భగవంతుని చేత పరిపాలింపబడుతున్నదని చెప్తుంది. ఋజువర్తనుడైన మనిషి వర్ధిల్లుతాడని, దుష్టుడు నశిస్తాడని, సద్వర్తన మార్గాలు మనోహరమైన స్థలాల ద్వారా సాగిపోతూ ఉంటాయని అతడు ఆశ్వాసన (హామీ) పొందుతున్నాడు. లేదా, ఇది గనుక ఉపయోగించక పోతే, కారణం అది అనుభవంలో స్పష్టంగా అసత్యమే కాబట్టి, మనిషి ఎల్లప్పుడు తనను తాను మోసం చేసుకోలేడు కాబట్టి, అది అతనికి ఇక్కడ తిరస్కరించబడిన ప్రాణిక బహుమతులతో రక్షణనొసగుతూ, పరలోకమందు వాటిలో కొన్నింటిని ఇవ్వటానికి సమ్మతించడ మవుతుంది. స్వర్గనరకాలు, సుఖదు:ఖాలు మరు జన్మలో లంచంగా, భయభీతిగా అతని ముందు ఉంచుతుంది. తేలికగా సంతృప్తి పొందే మేధస్సును సంతృప్తిపరచడం మంచిదని (శ్రేయస్కరమని), ఏదైతే భూ అదృష్టాల పరిమాణాన్ని నిర్ధారిస్తున్నదో అటువంటి నైతిక న్యాయసూత్రం చేతనే ప్రపంచం పరిపాలింపబడుతున్నదని అతడికి చెప్పబడింది. ఒక న్యాయం శాసిస్తున్నదని, ఇదే ధర్మమని, ప్రతి పనికి దాని కచ్చితమైన

ప్రతిఘాతం (ప్రతిచర్య) ఉంటుందని, అతని మంచే అతడికి మంచిని తెస్తుందని, అతని చెడే అతడికి చెడును తెస్తుందని అతడికి చెప్పబడింది. ఈ అభిప్రాయాలు సత్ప్రవర్తనం, న్యాయం అనేవి వాటికవే అనివార్యమైనవనే ఈ నైతిక సూత్ర భావన, అయినప్పటికీ అవి ఇంకా లంచంతోను, భయభీతితోను మన మానవ ప్రకృతి మీద ఆవశ్యకమైనవిగా బలవంతంగా రుద్దబడుతున్నవే (కనీసం ఆ ప్రకృతికి అవి పూర్తిగా అనివార్యమైనవి కావని అనిపిస్తున్నప్పటికీ); బహుమతి, శిక్షలతో కూడిన ఈ విధమైన ఒత్తిడిని చేయటానికి కారణం మన మొదటి జ్ఞానహీనమైన అస్తిత్వంతో సంఘర్షించే నైతికత కట్టుబాట్లు, నిషేధాల రాశిగా చాలా ఎక్కువగా చిత్రీకరించబడడం, ఇంకా బలవంతం పెట్టే లేక ప్రోత్సహించే బాహ్య అనుమతి అనే ఏదో ఒక వాస్తవం లేదా కనపడుతూ ఉండేది లేకుండా ఇవి అమలు జరపడం సాధ్యమయ్యే పని కాదు; వ్యక్తిగతం కాని నైతికతకు వ్యక్తిగతమైన అహంకారిక కోర్కెలకు మధ్య ఇటువంటి నేర్పరితనంతో కూడిన రాజీ లేక సమతుల్యత కోసం చేసే ప్రయత్నం; ఋజుత్వానికీ (సత్యతకూ) ప్రాణిక ప్రయోజనానికీ, సత్ప్రవర్తనకూ కోరికకూ మధ్య జరిగే ఇటువంటి ఆనుకూల్యమైన వైవాహిక బంధం ఈ సర్దుబాట్లన్నీ (సరిపుచ్చు కోవటాలు) కర్మధర్మపు ప్రస్తుతం చెలామణీలో ఉన్న అభిప్రాయాలుగా రూపధారణ చేసి ఉన్నాయి.

అసలైన వాస్తవాలలో లేదా ఇక్కడ మనిషి జీవితంలోని మౌలిక శక్తులలో లేదా విశ్వ శక్తుల ధర్మాలలో కనపడే కార్యాచరణలోని కర్మ వెనుక ప్రస్తుతం చెలామణీలో అభిప్రాయాలలో నిజమైన సత్యం ఏమిటి? అక్కడ స్పష్టంగా యధార్థమైన ఒక్క సత్యం ఉంది. కాని అది మొత్తంలోని భాగం మాత్రమే. దాని ఏలుబడి లేదా ప్రాబల్యం ఒకానొక మూలసూత్రానికి చెందినది మాత్రమే అది ప్రాణికశక్తి సూత్రం గొప్పదైన ఉన్నతోన్నత మనస్సు, ఆత్మశక్తుల సూత్రం మధ్య అనేక మధ్యంతర గమనాలలోని ఒక్క గీతను ఒత్తిపెట్టి చెప్పడమే అవుతుంది. రెండు రకాల శక్తుల ఎటువంటి కలయికైనా కూడా శక్తి ఉత్పాదన, తిరిగి వచ్చే దాని (రాబడి) కలగలసిన, సంక్లిష్ట చర్యను నిశ్చయిస్తుంది. మానసిక, నైతిక ఉత్పాదక శక్తికి చాలా ఎక్కువగా తీక్షణంగా చీల్చే ప్రాణిక రాబడుల సూత్రాన్ని చేర్చడం ఎంతగానో ఆక్షేపణకు దారితీసేదవుతుంది. అది పూర్తిగా విషయ అంతర్గత సత్యం కాదు... కాని యధార్థంలో విజయానికి అత్యుత్తమశక్తి సరియైన ఏకాగ్రతను శక్తిసామర్థ్యాల మీద పెట్టడం వల్లనే వస్తుంది. అదే తపస్సు. తపస్సులో అనివార్యమైన నైతిక మూల సూత్రం ఉంది.

CSWA.13:403-05

కర్మ మారే విధానాలు

సంక్షిప్తంగా, కర్మ మారే విధానాలు అని వేటిని చెపుతుంటామో, వాటిని ప్రపంచశక్తుల కార్యాచరణగా మనం పరిగణించాలి. అయితే, అది కర్మ సంపూర్ణ ధర్మం కాదు, కానేరదు. అవి మారేవి కనుక అవి కాదు. మంచి, చెడు అనేవి నైతికత మాత్రమే కానీ, కీలకమైన విలువలు కావు. అందుచేత నైతిక లబ్ధి మీద మాత్రమే హక్కు ఉంటుంది కాని, కంటిక్కనిపించే లబ్ధి పైన హక్కు ఉండదు. ఎందుకనంటే మంచి చేయడానికి, చెడుచేయడానికి షరతులుగా, పారితోషికాలు, శిక్షలను ఉంచినందువల్ల నిజంగా నైతిక క్రమబద్ధతను సృజించలేం. యధార్థ, పరిశుద్ధ నైతికత ఉన్నత దృక్పథానికి అసలు అటువంటి సూత్రమే ప్రాథమికంగా, అదెటువంటి తాత్కాలిక ప్రయోజనం కలిగించినా, అనైతికం. ఎందుకనంటే, జ్ఞానం, అధికారం, తదితర చాలా క్రియాశక్తులను మనం లెక్కలోనికి తీసుకోవలసి ఉంది, వాటికా హక్కు ఉంది. నైతిక, ప్రాణిక మంచితనానికి సంబంధించిన వ్యవహారం, మానవ అహం అభ్యర్థన, దాని ఇతర అనేక అభ్యర్థనల లాగానే, ప్రపంచ మనసులోని కొన్ని ధోరణులకు సమాధానం అవుతుంది, కాని అది దాని మొత్తం ధర్మంగాని అత్యున్నత కార్యంగాని కాదు. ఒక నైతిక క్రమ పద్ధతి ఉండవచ్చు, కాని అది మనలోనే, దాని కోసమే అది అనే రీతిలో దానిని సృజించుకోవాలి, అలా దానిని మనం సృజించుకొన్నపుడు, జీవితపు ఇతర శక్తులతో దానికి చక్కనైన బాంధవ్యాన్ని కనుగొనాలి, అప్పుడే మనిషి వ్యావహారిక మనుగడకు సంబంధించిన సరియైన పద్ధతిలో దాని పూర్తి విలువను అంగీకరించగలుగుతాం.

మంచి కార్యాచరణ కొరకు బహుమానం తిన్నని మార్గంలో దానిని కొనసాగించేందుకు జరిమానా అవసరమని కోరే సుగుణం నైతిక అస్తిత్వ వాస్తవ భాగం కాదు, వాస్తవ నియమం కాదు. ఒక మిశ్రమ సృష్టి మాత్రమే. అతని వాస్తవ కారణ నియమం ఎప్పుడూ ఉపయోగాన్నే చూచే, దానికి సహాయపడేది, కార్యసాధకమయ్యే దానినే సరైనదిగా భావించే నియమం అది. అంతరాత్మ ఉన్నతిని కాకుండా, నియంత్రిత బాహ్యవర్తన ద్వారా యాంత్రికంగా పొందిన వాటిని గమనించే నియమం అది, వాటికి తాయిలాలు అందిస్తూ, తిరస్కరించే ప్రాణిక అస్తిత్వాన్ని భయపెట్టి అంగీకరింపచేయుట

దాని స్వంత ప్రవృత్తులు, సహజ వ్యాపకాలను అణచివేసుకొని అంగీకరించుటయే అవుతుంది. సృజించబడిన సుగుణం అహంకారానికి సంబంధించిన ఒక యుక్తి, ఒక సాంఘిక మర్యాద, ఒక లౌకిక పరిమితీకరణ. అసలు యధార్థ విషయానికి ప్రత్యామ్నాయ వ్యాపార పదం. లేక మహా అయితే అది అంతరాత్మ సత్యం కాని మనసు అలవాటు. మనస్సులో ఒక నిర్మాణం, మిశ్రమమైన చెత్త ఒక సాంప్రదాయిక సుగుణం, భద్రం కానిది, జీవితంలోని కష్టనష్టాల ద్వారా ధ్వంసం కాగలిగేది, ఇతరులు యుక్తులతో తేలికగా గందరగోళానికి గురయ్యేది లేదా వారిచే కొనబడేది, లేక చేజిక్కించుకో బడేది. అంతరాత్మకు సంబంధించిన ఉత్తమ నిర్మాణము కాదు, కలకాలం అందే ఆంతరిక సజీవ స్వీయ సృష్టి కాదు. పరివర్తన దిశగా దాని వ్యావహారిక ప్రయోజనం లేదా సేవ ఏమైనప్పటికీ, కలవరపడే మానసిక అలవాటు పోషించే ప్రాణిక సంబంధ రాజీ, ఆ అలవాట్లు ఇష్టపడే మరిన్ని, ప్రశ్నార్థకమైన గందరగోళాలు, రాజీలు, సాంప్రదాయక నైతికతను, మానవ జీవితాన్ని ఒక యధార్థ నైతిక క్రమపద్ధతిలోనికి పురోగమించకుండా వెనుకకు లాగి ఉంచిన క్రియాశక్తులలో ప్రధానమైనది.

మానవజాతి ఏదైనా శాశ్వత, వాస్తవమైన పురోగతి సాధించి ఉంటే, అది బహుమానం మరియు శిక్ష ద్వారా కల్పించిన సుగుణం వల్లే గాని చిన్ని ప్రాణిక అహంపైన మోపిన శక్తివంతమైన ఏ ఆంక్షల వల్లా కాదు. నిమ్న మనసుపై ఉన్నత మనస్సు నుండి జరిగిన ఒక ఒత్తిడి వల్ల దాని కోసమే అయిన న్యాయంపై తప్పనిసరియైన నైతిక విలువలపై, నిమ్న మనసు అవిధేయతలేవైనప్పటికీ ప్రాణిక సమస్య బాధలేవైనప్పటికీ బాహ్య ఫలితమేమైనప్పటికీ అనుసరించి తీరవలసిన నైతిక అస్తిత్వ నైతిక నడత పరిపూర్ణ ధర్మం, సత్యం, తక్కినదంతా అల్ప విషయం.

CWSA.13:412-16

కర్మ! ఒక ధర్మమా లేక బహువిధ క్రియాశీల చర్య సత్యమా! అపుడు మనం కర్మను ఇకపై ఒక ధర్మమని పిలువనవసరం లేదు. సమస్త చర్యల జీవిత బహువిధ క్రియాశీల సత్యం. అనంతుని సావయవ కదలిక. ప్రాచీన మేధావంతులు దర్శించినది అదే! అయితే దానిని అల్ప మనస్కులు కత్తిరించి ముక్కలు ముక్కలుగా చేసి సులువైన తప్పుదారి పట్టించే ప్రముఖ సూత్రాలుగా మార్చక ముందు ప్రాచీన చింతనలు దర్శించినది. తన

బహుముఖ విజృంభణలో, ప్రపంచశక్తులు, బహుతరంగాల, ప్రవాహాల సంగమాలుగా, పరస్పరం వ్యతిరేకించుకొనడాలుగా అధ్యాత్మ అనేక అంతర్నిహిత మార్గాలను అనుసరిస్తూ కర్మ, చర్య జరుగుతుంది. అది సృజనాత్మక అనంత ప్రక్రియత. అది ప్రకృతిఓని వ్యష్టి, జగత్తు అంతరాత్మ వ్యక్తం చేసుకొనే నానా రూపవిధానం శాశ్వతంగా ఉపరితలం మీద కన్పించే దానికే కట్టుబడి ఉండిపోయి భౌతిక మనసుచే, తన స్వకీయ సహజాతాలు, ఆపేక్షణ మబ్బులలో ముందుకు పోవ తడబడే కోరికకు సంబంధించిన మన ప్రాణిక మనసుచేగాని విడదీయలేని దాని సంక్లిష్టతలు. స్పష్టమైన పిడివాదన సిద్ధాంతాలకోసం చేసేదాని చిరకాల అన్వేషణలో మన తార్కిక మేధస్సు కచ్చితత్వాలతో అది పరిపూర్ణంగా వర్గీకరించబడదు, లెక్కలోనికి తీసుకోబడదు, కట్టలుగా కట్టనూ బడదు.

మన సువిశాలం చేయబడిన చైతన్యంలో జ్ఞాన అతిమానస విధానం ఉద్భవించినపుడు కర్మకు సంబంధించిన ప్రకృతి అస్పష్టమైన గుప్తలిపిగా మనకు కన్పిస్తున్నదేమిటో అది మాత్రమే మనము దానిని పరిపూర్ణంగా విడమరచి చదువగలం. అతి మానస నయనం ఒక్క వీక్షణంలోనే వందలాది కలిసే విడివడే కదలికలను చూడగలదు. తన సామర స్వీకరించే పరమ సత్య దృష్టి వైశాల్యతలో మన మనసులకు, ఘర్షణ, వ్యతిరేకత, ఢీకొనడం, పోటీపడే అసంఖ్యాక శక్తుల సత్యాల విడదీయలేనంతగా చిక్కువిడిపోయిన పెనగులాటనంతా చుట్టబెడ్తుంది. అతి మానస దృష్టికి పరమ సత్యం ఒకే ఒక్కటిగా, అనంతంగా కన్పిస్తుంది. దాని క్రీడలోని సంక్లిష్టతలు శాశ్వతుని బహు పార్శ్వ ఏకతను సమృద్ధ సౌలభ్యంతో వెలువరించడానికి సంక్లిష్టతలు ఉపయోగపడతాయి.

CWSA.13:412-16 — *- శ్రీ అరవిందులు*

కర్మధర్మ ఉద్దేశ్యం

కర్మ : పునర్జన్మ

తద్విరుద్ధంగా మితిమీరిన వ్యక్తివాదం ద్వారా పునర్జన్మ పురాతన భావన తప్పటడుగువేసింది. అధికంగా తనను కేంద్రంగా చేసుకొని, అది వ్యక్తి స్వీయపునర్జన్మను, కర్మను, తానొక్కనికే యెంతో యెక్కువగా సంబంధించిన వ్యవహారమని, సకలంలోనే ఉంటూ, సుస్పష్టంగా విడివడిన ఒక చలనమనీ పాత భావన భావించింది. తాను చింతన చేయవలసింది తనను గురించేననే వైపు అధిక మొగ్గు చూపింది. అది వైశ్వబాంధవ్యాలను, సకలంతో ఏకతను అంగీకరించినప్పటికీ జీవితంలో తన స్వకీయ ఆధ్యాత్మిక లాభాన్నే, తన ప్రత్యేక మోక్షాన్నే ప్రధాన విషయంగా, ఆలంబనగా చేసుకోవాలనీ అది మనిషికి బోధించింది. ఆవల ఉన్నదేని నుండో ఈ విశ్వం వెలువడిందని, దేని నుండి ప్రతి ప్రాణీ జీవితంలోనికి ప్రవేశిస్తుందో, తిరిగి మళ్ళీ దాని నుండి బయటపడి తన మూలానికి చేరుకొని అందులో లీనమైపోవడమే పరమార్థం అని భావించింది.

ఈ ప్రపంచంలో మనం ఉండటమనేది ఈ ఆత్మ మార్పులేని అనంతత్వంలో ఒక ఘటనగా చివరికి పూర్తిగా ఒక దు:ఖపూరితమూ ఏమాత్రం ప్రయోజనం లేని ఒక ఘటనగా మాత్రమే భావించబడుతుంది. కానీ ఆత్మఅస్తిత్వపు సంకల్పానికి, మార్గాలకు ఇది ఒక సంక్షిప్తమయిన అభిప్రాయమనిపిస్తుంది. మనమిక్కడ ఉన్నపుడు ఖచ్చితంగా మన పునర్జన్మ, కర్మ తన స్వంత మార్గంలో వెతుకుతున్నట్లు అనిపించినా అది విశ్వ మార్గాలతో సన్నిహితంగా మమేకమై ఉంది. నా ఆత్మజ్ఞానం కానీ, ఆత్మను తెలుసుకోవడం గానీ ఇతర జీవనాలతో, వ్యక్తులతో నా ఏకత్వాన్ని నిర్మూలించడం లేదు. ఒకసన్నిహితమైన విశ్వజనీనత, ఆధ్యాత్మిక పరిపూర్ణత వైభవం, ఈ విశ్వజనీన భావన - కేవలం భగవంతునితో, నాలోని శాశ్వత ఆత్మతో మమేకం కావటమే కాక మొత్తం మానవతలో, తక్కిన ప్రాణులతో ఏకత్వాన్ని అనుభూతి చెందడం మన మనసులలో పెంపొందే ముఖ్యమైన అంశమై భవిష్యత్తులో పునర్జన్మ, కర్మ సిద్ధాంతాల ప్రాముఖ్యతను పరిగణించటంలో విస్తృతంగా లెక్కలోకి తీసుకోవలసి వస్తుంది. ప్రాచీన

కాలంలో బౌద్ధుల దయాధర్మం ప్రాధాన్యత గుర్తించబడింది. కానీ దానికి సాధారణ ప్రాముఖ్యతలో మరింత వ్యాపక శక్తిని ఇవ్వాలి.

విశ్వంలో అధ్యాత్మ తనను తాను ఫలవంతం చేసుకొనడమనే సత్యాన్ని మనం పునాదిగా తీసుకుంటున్నాం. కాలంలో ఒక మహత్తరమైన, సుదీర్ఘమయిన ఆత్మ పడుగుపేకలుగా గల నేత ఇది. వ్యక్తిలో ఆత్మ ప్రభావం ప్రకటన కొనసాగింపుకు దారము లాంటిదై పునర్జన్మ నిలుస్తుంది. కర్మ అనేది ఒక ప్రక్రియ, క్రియాశక్తి పదార్థ ప్రపంచంలో ఊర్జపు కార్యము, పర్యవసానము, ఒక అంతర బాహ్య సంకల్పము. అంతరాత్మ పరిణామంలో ఒక చర్య దాని మానసిక, నైతిక, క్రియాశీలమైన పర్యవసానం దానికి ~~ఈ~~ ద్రవ్యప్రపంచం ఒక నిరతంరమైన దృశ్యం. అదే అసలు భావం, మిగిలినదంతా, సాధారణమయిన, నిర్దిష్టమయిన ధర్మాలు జన్మలో జీవనంలో ఆత్మ పరమార్థానికి కర్మ ఏ విధంగా పనిచేస్తుందో, సహాయపడుతుందో తెలిపేవే. ఆ ధర్మాలు, మార్గాలు ఏమయినప్పటికీ అవి ~~ఈ~~ ఆధ్యాత్మిక స్వీయ ప్రభావానికి దాసోహంగా ఉండి దాని నుండే తమ పరమార్ధాన్ని విలువను గ్రహించాలి. ధర్మమనేది ఒక మార్గం, అధ్యాత్మ కోసం జరిగే మార్గం. అది తన కోసం తన ఉనికిని కలిగి ఉండదు, లేదా మరొక గహనమైన భావనను సేవించటం కోసం కాదు. భావన, కర్మ కార్యాచరణ కేవలం ఆత్మ మనుగడ మెట్లపై ఆత్మ ప్రగతికి ఒక దిశ, మార్గము మాత్రమే.

CWSA.13:365-66

కర్మ సిద్ధాంతంపై సాధారణ అభిప్రాయం

సాధారణ కర్మ సిద్ధాంతంలో మనం రెండు భిన్నమయిన సదభిప్రాయాలను మిళితం చేస్తున్నాం. నైతికమయిన మంచి, నైతికమయిన మంచినే కలిగిస్తుంది, పెంచుతుంది. అలానే నైతికమయిన దుష్టత్వం - నైతికమైన దుష్టత్వాన్ని సృజించి పెంచుతుంది అనేది నేను బాగా అర్థం చేసుకోగలను. నాలో అలానే జరుగుతుంది. ప్రేమ అనే అలవాటు నాలో ప్రేమ శక్తిని ధృవపరచి, పెంపొందించి, నన్ను పవిత్రీకరించి విశ్వ కల్యాణానికి వికసింపచేస్తుంది. అదే ద్వేషమనే అలవాటు అందుకు భిన్నంగా నా అస్తిత్వాన్ని కలుషితం చేసి, విషంతో నింపి, చెడ్డదైన, మృత విషపదార్థంతో నింపి దానిని సార్వజనీన దుష్ట శక్తులకు తెరచి ఉంచుతుంది. నా ప్రేమ కొనసాగించబడి

ఇతరులలో కూడా తిరిగి ప్రేమను ఉత్పత్తి చేస్తుంది. నా ద్వేషం ఇతరులలో ద్వేషాన్ని కలిగిస్తుంది. చాలా వరకు అలా ఆ విధంగా జరుగుతుంది. కానీ అలానే జరగాలన్నది దాని నియమంగానీ దాని తీవ్రపరిణామం కానీ కాకపోవచ్చు. అయినప్పటికీ మనం చూస్తాం, నమ్ముతాం. ప్రేమ విశాలం చేసే తరంగాలను విస్తరింప చేసి ప్రపంచాన్ని ఉద్ధరిస్తుంది. అదే ద్వేషానికయితే అందుకు విరుద్ధమైన పరిణామాలుంటాయి. కానీ ఒక వైపు ఈ మంచి చెడుల మధ్య మరొక వైపు సుఖానికి బాధకూ మధ్య ఉండే అవసరమైన బంధం ఏమిటీ? నైతికబలం ఎప్పుడూ పరిపూర్ణంగా సౌఖ్యాలవైపే మొగ్గుచూపాలా? పూర్తిగా కాదు. ఎందుకంటే ప్రేమ స్వస్థితిలో తానే ఆనందమయం, కానీ ప్రేమ దుఃఖానికి గురికావచ్చు. ద్వేషం కష్టమయం, బాధాకరం కానీ తనలోనే దారి తప్పిన అల్ప అవసరాలు, వాటిని తృప్తి పరచుకోవడం జరుగుతుంది. కానీ చివరికి విశ్వజనీన ఆనందం నుండి ఆవిర్భవించిన ప్రేమ తన స్వభావంలో విజయాన్ని సాధిస్తుంది. ఎందుకంటే, ద్వేషమనేది ప్రేమ ఖండన, వైపరీత్యం కనుక, నాకు, అందరికీ కూడా మరింత బాధకు దారితీస్తుంది. నిజమైన నైతికమయిన మంచి, నిజమైన దుష్టత్వం గురించి చెప్పవలసి వచ్చినపుడు ఒక వ్యక్తి పరమోన్నత సత్యం వైపు మొగ్గుచూపుతాడు. వైదిక ఋషులు దేనినయితే 'ఋతమ్' అని ప్రవచించారో మన ఆ పరమోన్నత సత్యం పరమ ధర్మం, ఆ సత్యమే ఆత్మానందానికి ద్వారం. దాని కైవల్యానంద స్వభావం. వేరొకటి అసత్యము. సమంజసమైన దాని వైపరీత్యమయి మనలను దానికి వ్యతిరేకమయిన అసత్యమయిన మోదానికి లేదా దుఃఖానికి గురిచేస్తుంది. జీవితపు గందరగోళపు అడుగులలో ఈ ఏకత్వ ప్రతి బింబం బహిర్గతం కావాలి.

V

కర్మ : న్యాయం

కర్మ సిద్ధాంత ప్రస్తుత సాధారణ అవగాహన ప్రధానంగా నైతికమయినది. కానీ అంత అతిశయమయిన నైతికత కాదు. కర్మ అనే భావన యాంత్రికము, ప్రాపంచికమయిన నైతికతతో కూడినది. ఖచ్చితమయిన న్యాయపరమైన తీర్పు ప్రతిఫలం లేదా శిక్ష పర్యవేక్షణ బాహ్యంగా మంచికి అనుమతి, పాపానికి

నిషేధం - ఒక ధర్మము ఒక సంతులనం. భావన ఏమిటంటే భూమిపై ఆనందం, బాధల ప్రతిఫలాన్ని తీర్మానించటానికి మానవ మేధ కంటే పరిపాలించగల న్యాయం అవసరం, కర్మ సిద్ధాంతం దానికే ప్రాతినిధ్యం వహించి, దాని సూత్రాన్ని మనకు అందజేస్తుంది. నేను చాలా మంచి చేసాను. పుణ్యం చేసాను, అవును అది నా పెట్టుబడి, నా సంచితం, శేషం, నాకిది సంపద రూపంలో చెల్లించబడాలి. దివ్య న్యాయపు సామ్రాజ్యంలో అది చలామణి అయ్యే ద్రవ్యం. లేదా అసలు నేనెందుకు మంచి పనులు చేయాలి? నేను చాలా దుర్మార్గపు పనులు చేసాను. అపుడు అది కూడా నాకు ఖచ్చితమైన, సరియైన శిక్ష రూపంలో, దురదృష్టం రూపంలో తిరిగి రావాలి. అక్కడ చాలా బాహ్యమయిన, ఆంతరికమయిన బాధ, బయట జరిగిన ఘటనలు వాటి వత్తిడి ఉండి ఉండాలి. ఎటువంటి భౌతికంగా స్పృశించగల, చూడగల అనివార్యమయిన ఫలితం లేకపోతే ప్రతీకార న్యాయమెక్కడ ఉ ంటుంది? సృష్టిలో దుర్మార్గాన్ని అడ్డుకొనే అనుమతి మనిషికి ఎక్కడ కనిపిస్తుంది. ఈ తీర్పు అన్నది ఒక ఖచ్చితమయిన న్యాయమూర్తి. ఒక పరిపాలనాధికారి, ఒక విచక్షణగల వ్యాపారి. మంచికి మంచి, చెడుకు చెడును ప్రతిఫలంగా ఇచ్చే క్రైస్తవ లేదా బౌద్ధధర్మానికి సంబంధించిన ఆదర్శపాలన, ఏమీ తెలియని, ఎప్పటికీ తెలుసుకోలేని, ఏమాత్రం దయ, జాలి లేని, పాపాన్ని క్షమించలేని, కానీ చాలా నిష్ఠగా శాశ్వత దైవ న్యాయానికి కట్టుబడి కంటికి కన్ను, పంటికి పన్ను, పూర్తిగా నెమ్మదిగా లేదా వేగంగా, ఎపుడూ ప్రశాంతంగా, చాలా ఖచ్చితంగా, దయారహితంగా పాపానికి తగిన శిక్షను నిర్ణయించే వ్యాపారి. ఈ వ్యాపార గణిత చిట్టాదారుడు కొన్నిసార్లు నివ్వెరపరచే ఖచ్చితత్వంతో పనిచేస్తాడు. దీని గురించి నిన్న ఒక విచిత్రమయిన కథ ప్రచురిత మయింది. ప్రస్తుత కాలంలో జరిగిన ఒక నిజమైన ఘటన - ఒక ధనికుడు హింసాత్మకంగా మరొక వ్యక్తి ఆస్తిని నష్టపరిచాడు. బలియైనవ్యక్తి ఆ దౌర్జన్యం చేసిన వ్యక్తికి కొడుకుగా పుట్టి మరణాంతకమయిన అస్వస్థత యొక్క అపస్మారక స్థితిలో తనపై దుర్మార్గం చేసిన తన ప్రస్తుత తండ్రి తననుండి అంతకుముందు జన్మలో ఎంత ధనాన్ని దోచుకున్నాడో, అంత ధనాన్ని ఇప్పుడు తనపై వెచ్చించవలసి వచ్చేటట్టు చేసానని చెప్పాడు. ఋణం తీరిపోయింది. ఆఖరి సొమ్ము ఖర్చు కాగానే తిరిగి జన్మ తీసుకున్న ఆత్మ వెళ్ళిపోయింది. ఎందుకంటే ఆ ఆత్మ జన్మ తీసుకున్న ముఖ్య ఉద్దేశం

తృప్తిపరచబడింది. లెక్కలు సరిపోయాయి. కర్మ సిద్ధాంతం సంతృప్తి పరచబడింది. అది యాంత్రికమయిన, ఖచ్చితంగా తృప్తిపరచబడిన కర్మ సిద్ధాంత శిఖరాగ్రం. అదే సమయంలో పైలోక జీవితానికి పునర్జన్మనూ కలిపే ప్రయత్నంలో, పుణ్యానికి రెండు విధాలయిన ఫలితాలు. అలాగే ధర్మాతిక్రమణకు రెండు విధాలయిన ఫలితాలుంటాయనే అభిప్రాయానికొచ్చింది. చనిపోయిన తరువాత స్వర్గంలో నేను చేసిన సత్కర్మలకు నా పుణ్య సన్మానం లభిస్తుంది. శక్తి ఉన్నంత వరకూ భూమిపై జన్మించిన తర్వాత తిరిగి ప్రాపంచికమైన లబ్ధి ప్రాప్తిస్తుంది. నా పాపాలకు సమానమైన శిక్షను నరకంలో అనుభవిస్తాను, మరొక శరీరంలో జన్మ తీసుకొని మళ్ళీ ఆ పాప ఫలితాలను అనుభవిస్తాను అని. ఇది చాలా పైపై ఉపరితలపు అతిశయమైన న్యాయంలా అనిపిస్తుంది. ఈ ఖచ్చితమైన చిత్రగుప్తుడు వంద శాతం మనస్సాక్షి లేని వడ్డీ వ్యాపారిలా కనిపిస్తాడు.

బహుశా ఈ పృథ్వికి అతీతంగా అంతరాత్మ దు:ఖానికి గురి అవుతుంది పవిత్రం కావటానికి. అదే విధంగా భూమిపై శరీరం కూడా ఈ ప్రాణిక శక్తులకు, వస్తువుల అనురూపతకు లోనుకావటం చేత కావచ్చు. కాని అంతరాత్మయే తన సూక్ష్మ అనుభవంలోను, శారీరకంగా జన్మ తీసుకోవటంలోనూ రెండు విధాలుగా మూల్యం చెల్లిస్తుంది.

CWSA.13:367-69

నిజమైన నైతికవిలువలు అంటే ధర్మమే

ఈ భావాల సరియైన విలువను వేరు చేసేముందే, సహజమైన, తాత్త్వికత లేని ఈ అవగాహనలో మిళితమైన మన స్వభావ పోగులను విడదీసి తీరాలి. నైతిక భావము గనుక వాటి మొదటి ఆశయం నైతికమైనదిగా కనిపిస్తుంది; కానీ నిజమైన నైతికత అంటే ధర్మమే, అది ఉన్నత స్వభావ యుక్తమైన సఫలత, పని విధానము, అంతేగాక యుక్త చర్య యుక్త ఆశయాన్ని కలిగి ఉండాలి. అది దాని స్వంత నిర్ణయమై ఉండాలి తప్ప దురాశ, భయాల ఊతకర్రల ఊతంపై కుంటుతూ నడవకూడదు. యుక్తం కొరకు యుక్తమైనది చేయబడినపుడు అది నిజమైన నైతికతగా, వృద్ధి చెందే ఆత్మకు ఉన్నతిని చేకూరుస్తుంది. ఒక భౌతికఫలం కోసం లేదా కక్షసాధింపుతో దెబ్బతీసే తలారి భయం వల్ల గానీ, లేదా న్యాయాధిపతి శిక్షకు భయపడి

గానీ యుక్తమైనది చేస్తే, అది ఆ క్షణానికి గొప్ప ఆచరణాత్మకమైనదిగా, ఉపయోగకరంగా ఉండవచ్చు. కానీ అది అతి తక్కువ శ్రేణి నైతికతకు కూడ చెందదు, పైగా అది మనిషి అంతరాత్మను కించపరచడమే అవుతుంది, లేదంటే సిద్ధాంతం అతడి మూలజంతు స్వభావానికి, అనాధ్యాత్మిక స్వభావానికి ఒక సమ్మతి అవుతుంది. కానీ ఉన్నత ధర్మానికి ముందు జన్మించి, ఎక్కువ బలంతో, సామాన్యంగా చర్యకు ప్రేరేపితుడైన సహజమానవుడిలో ఇంకో రెండు ముఖ్యమైన పట్టుబట్టే అంశాలు వస్తాయి, అవి కామ్యార్థాలు, భోగసుఖము, కోరిక, వాటి వెంబడే వచ్చే దు:ఖభయము, వస్తువులను కలిగి ఉండే ఆసక్తి, స్వంతం చేసుకోవడం, విజయము దానితోపాటుగా పొందే కొరత, ఆశాభంగాల బాధ, ఇది ముఖ్యంగా సామాన్య అనాగరిక మానవుడిని లేదా ఇంకా అర్థ అనాగరికంగా ఉన్న సహజ మానవుడిని పాలించేది. ఒకవేళ అతను తన కోరిక, ఆసక్తుల అన్వేషణను నైతిక శ్రేణికి అనువర్తించుకోవాలంటే, అతనికి విస్తారం కాకుండా కొంత అతడి ఆసక్తిని, సుఖాన్ని పొందడంతో వచ్చే పుణ్యఫలంతో, భౌతికంగా, ప్రాణికంగా కోరుకునే విషయాలతో, మానసిక, ప్రాణిక, భౌతిక బాధ విధింపుతో వచ్చే పాప ఫలితంతో ఒక కఠినమైన సాంగత్యం, ఏకత అవసరమవుతుంది. శిక్ష, పగ సాధింపు బాధ లేక నష్టాలతో ఉన్న స్థూలమైన, ఇంకా విశదమైన నేరాలను కలవడమనే ~~ఈ~~ సిద్ధాంతం మీద మానవ ధర్మం కొనసాగుతుంది. ఇంకోవైపు వ్యక్తిని ఒకవేళ అతడు న్యాయంగా పొందే సుఖాన్ని అవలోకిస్తే, అతడు న్యాయంగా పొందే సుఖాన్ని, ఆసక్తిని కలిగి ఉండే రక్షణను కొంతవరకు ధృవపరుస్తుంది. కర్మ సామాన్య సిద్ధాంతం మీద విశ్వధర్మం ఊహించబడింది. ఇది మనిషి స్వంత సిద్ధాంతాన్ని పరిగణిస్తూ వినియోగము, సందర్భాల యాంత్రిక ఆవశ్యకతకు సంబంధించిన ఇంకా క్రూరమైన, ఇంకా ఎక్కువ తప్పించుకోలేని దృఢత్వంతో యధార్థ విషయాన్ని నిర్వహిస్తుంది.

CWSA.13:369-70 — *- శ్రీ అరవిందులు*

సాంప్రదాయక కర్మ, ధర్మ విమర్శకుడు

కర్మ : చెడుకు సంబంధించిన సమస్య

సచ్చిదానందం భగవంతుడు అని, సృష్టి రచయిత అయిన ఒక సచేతన మహా పురుష అని నిరూపించవచ్చు. అప్పుడు భగవంతుడు ఎలా ఒక ప్రపంచాన్ని సృష్టించి, తాను సృష్టించిన జీవులపై దు:ఖాన్ని విధిస్తూ, బాధ, చెడులను అనుమతించాడు. బాధ, కీడులను సృష్టించిన వాడు సకల శుభంకరుడా? ఒకవేళ మనం బాధను ఒక పరీక్షగా, ఆటంకంగా చెప్పుకుంటే నైతిక సమస్యను పరిష్కరించలేము, ఒక అనైతిక లేదా నైతికత లేని భగవంతుడిగా నిర్ణయిస్తాం - ఒక దివ్యమైన ప్రపంచ యాత్రికుడు ఒక కపట మనస్తత్వ వేత్తగా ఉంటాడు తప్ప మనం ఆరాధించే మంచి, ప్రేమలకు చెందిన దైవంగా కాదు, ఆయన కేవలం ఒక శక్తివంతమైన దైవం, మనం ఆయన ధర్మానికి ఆధీనం కావాలి, ఆయన చపల చిత్తాన్ని మనం ప్రసన్నం చేసుకోగలగాలి. ఎందుకంటే హింసించడానిని పరీక్షకు, ఆటంకానికి ఒక సాధనంగా కనుగొన్న వ్యక్తి సావధాన క్రూరత్వము లేదా నైతిక నిర్దయకు చెందిన అపరాధిగా ఉంటాడు. ఒకవేళ నైతిక జీవి అయినా తన స్వంత జీవుల అత్యున్నత సహజ స్వభావానికి తక్కువగా ఉంటే, ఒకవేళ ఈ నైతిక క్లిష్టత నుండి తప్పించుకోవాలనుకుంటే అప్పుడు బాధ నైతిక చెడు వలన పొందే అత్యావశ్యక ఫలితమని, సహజమైన శిక్ష అని మనం చెప్పవచ్చును. ఇతర శరీరాలలో పుట్టుకకు పూర్వం చేసిన పాపాలకు ప్రస్తుతం అంతరాత్మ బాధపడటాన్ని కర్మ, పునర్జన్మల సిద్ధాంతంగా మనం ఒప్పుకోకపోతే జీవిత విలువలతో ఉన్న ఒక వివరణను కూడ చక్కబెట్టలేము, - మనం ఇంకా నైతిక సమస్య వాస్తవ్యమైన మూలం నుండి తప్పించుకోలేదు. బాధ, దు:ఖముల శిక్షను సంక్రమింపచేసే నైతిక చెడును ఎవరు సృష్టించారు లేదా ఎందుకు లేక ఎప్పుడు సృష్టించబడింది? ఆ నైతిక చెడును చూడటం, యధార్థానికి ఒక మానసికజబ్బు రూపం లేదా అజ్ఞానం, ఎవరు లేదా ఏది ఈ ధర్మాన్ని లేక ఒక మానసిక జబ్బును లేదా తరచుగా ఒక భయంకర తిప్పికొట్టడము, విపరీత, రాక్షస హింసల ద్వారా అజ్ఞానచర్యను శిక్షించే అనివార్య సంబంధాన్ని సృష్టించారు? కర్మ, క్రూరధర్మము ఒక సర్వోన్నత నైతిక వైయక్తిక దైవంతో పొసగదు. అందువల్లనే బుద్ధుడి తర్క సిద్ధాంతం స్పష్టంగా స్వేచ్ఛాయుతమైన సమస్తాన్ని పాలించే వైయక్తిక దైవం అస్తిత్వాన్ని

నిరాకరించడం జరిగింది; సమస్త వ్యక్తిత్వము అజ్ఞాన సృష్టిగా, కర్మ ఆధీనంలో ఉన్నదిగా ప్రకటించాడు.

వాస్తవానికి, ఒకవేళ మనం కేవలం ఒక అదన-వైశ్విక వ్యక్తిగత భగవంతుడి అస్తిత్వాన్ని ఆరోపిస్తేనే తీక్షణంగా ఉనికిలో ఉన్న సమస్య తలెత్తుతుంది. ఆయన విశ్వంగా కాకుండా, తన జీవుల కొరకు మంచి, చెడులను, బాధ, దు:ఖాలను సృష్టించిన వాడుగా కానీ వాటి వలన ప్రభావితం కాకుండా వాటికి పైన నిలబడినవాడు, పరీక్షిస్తూ, పాలిస్తూ, తన సంకల్పాన్ని బాధ, సంఘర్షణల ఒక ప్రపంచంలో నిర్వర్తించేవాడు, ఒకవేళ కాదంటే తన సంకల్పం కొరకు పనిచేసేవాడు, ఒకవేళ ప్రపంచం ఒక క్రూరధర్మం చేత నడిపించబడితే దానిని అనుమతించేవాడు, ఆయన సహాయం పొందకుండా లేదా అసామర్థ్య సహాయంతో ఉన్నపుడు ఆయన భగవంతుడు కాదు, సర్వసమర్థుడు కాదు, సకల మంచితో ఉన్నవాడు కాదు, సమస్త ప్రేమికుడు కాదు. ఒక అదనమైన వైశ్విక నైతిక దైవపు యొక్క ఎటువంటి సిద్ధాంతం మీద చెడు, బాధలు వివరించబడలేవు - చెడు, బాధల సృష్టి - సమస్యకు సమాధానం బదులు దాని ప్రశ్నను తప్పించే ఒక అసంతృప్తికర సాకు అవుతుంది. అది దేనినీ వివరించదు, లేదంటే తేలికగా లేదా తన విధానాలను నిర్ణయించడానికి ప్రయత్నించే, లేదా తన పనులను క్షమించే దైవాన్ని ఆచరణాత్మకంగా రద్దు చేసి, భగవంతునితో పాటు సైతాను కూడా నిత్యుడు అనే వారి మత పద్ధతి మీద వివరించబడాలి. కానీ అటువంటి భగవంతుడు వేదాంతాలలోని సచ్చిదానందుడు కాలేడు. వేదాంతాలలోని సచ్చిదానందుడు రెండవది లేని ఒకే ఒక అస్తిత్వం; ఏదైతే ఉందో ఆ సమస్తమూ ఆయనే. అప్పుడు ఒకవేళ చెడు బాధలు ఉన్నాయంటే, తానే రూపం దాల్చిన ఆ జీవిలో చెడును, బాధను భరించేవాడు. అప్పుడు మొత్తం సమస్య మార్పు చెందుతుంది. భగవంతుడు తనంతట తాను అసామర్థ్యుడు గనుక రక్షిస్తూ బాధ, చెడులను తన జీవుల కొరకు ఎలా సృష్టించాడు అన్నది ఎప్పటికీ ప్రశ్న కాదు, కానీ ఏకైక, అనంత సచ్చిదానందము ఎలా తనను తాను ఆనందం కాని దానికి, సద్భావాత్మక రద్దుకు నిషేధానికి అనుమతించుకుంటుంది.

పునర్జన్మ రెండు పార్శ్వాలు

సాధారణంగా పునర్జన్మకు తాత్వికమైన నైతికమైన రెండు పార్శ్వాలు ఉన్నాయి. ఆధ్యాత్మిక ఆవశ్యకతకు చెందినది వైశ్విక న్యాయము, నైతిక క్రమశిక్షణల మరో పార్శ్వము. ఈ దృష్టిలో లేక ఈ ప్రయోజనం కొరకు

అంతరాత్మ భూమిమీద ఒక నిజమైన వ్యక్తిగత ఉనికితో ఉన్నదని భావించబడింది. కోరిక, అజ్ఞానముల ఫలితంగా అంతరాత్మ భూమి మీద ఉంది. అది కోరికతో అలసిపోకుండా, తన అజ్ఞాన వాస్తవికతకు, యధార్థ జ్ఞానానికి మేలుకోకుండా ఉన్నంతవరకు భూమిమీద నిలిచి ఉంటుంది, లేదా ఎప్పటికీ తిరిగి వస్తూనే ఉంటుంది. ఈ కోరిక ఎప్పటికీ ఒక నూతన శరీరంలోకి తిరిగి రావటానికి వత్తిడి చేస్తూనే ఉంటుంది; దానికి జ్ఞానోదయమయ్యి, విముక్తి చెందే వరకు అది జన్మ పరిభ్రమణ చక్రాన్ని నిరంతరము అనుసరించవలసిందే. ఏదేమైనప్పటికి అది భూమి మీదే ఉండక, భూమి స్వర్గసంబంధ లేక నరక సంబంధ ఇతర లోకాల మధ్యకు మారుతూంటుంది. ఎప్పుడు పాప పుణ్యాల శాసనం వలన తన యోగ్యత, అయోగ్యతలు కూడుకొని ఉన్న నిల్వ ఖాళీ చేసుకుంటుందో అంతవరకు, భూమిమీద యేదో ఒక విధమైన ఐహిక దేహంలోకి తిరిగి వస్తుంది. కొన్నిసార్లు మానవుడుగా, కొన్నిసార్లు జంతువుగా, కొన్నిసార్లు వృక్షముగా కూడ. ఈ నూతన పునర్జన్మ స్వభావము, దాని సౌభాగ్యాలు అంతరాత్మ గత కర్మ ద్వారా తనంతట తానే నిర్ణయించబడతాయి; గత చర్యల మొత్తం మంచిగా ఉంటే జన్మ ఉన్నతరూపంలో ఉంటుంది, జీవితం సంతోషంగా లేదా విజయవంతంగా లేదా లెక్కపెట్టలేనంత భాగ్యంతో ఉంటుంది, ఒకవేళ చెడుగా ఉంటే ప్రకృతిలోని ఒక క్రింది రూపంలోకి జన్మ తీసుకుంటాము, ఒకవేళ మానవుడుగా అయినా సంతోషం లేకుండా, విఫలమవుతు పూర్తి దు:ఖము, దురదృష్టాలతో ఉంటాము. ఒకవేళ మన గతచర్యలు, గుణము కలగలుపుగా ఉంటే అప్పుడు ప్రకృతి ఒక మంచి గణకాధికారిగా మన మునుపటి గుణము, విలువల ఆధారంతో సంతోషము బాధ, జయాపజయాల, అరుదైన అదృష్టము, కఠినమైన దురదృష్టాల మిశ్రమమైన ఒక మంచి క్రమబద్ధీకరించే చెల్లింపును మనకు ఇస్తుంది. అదే సమయంలో గత జన్మలోని ఒక బలమైన సంకల్పము లేక కోరిక కూడా మన కొత్త అవతారాన్ని నిర్ణయిస్తుంది. ప్రకృతి ఈ చెల్లింపులకు తరచుగా ఒక గణిత సంబంధ దృక్పథం ఇవ్వబడింది, మన తప్పు చర్యలకు ఒక సరైన ప్రాయశ్చిత్తమును ఎదుర్కొనవలసినదిగా భావించబడింది, మనకు విధించబడిన లేదా శాసించబడిన దాని ప్రతిరూపానికి లేదా దానికి సమమైన దానిని అనుభవించడం లేదా తిరిగి చేరుకోవడం ఉంటుంది; ఒక పన్నుకు పన్ను అనే క్రూరనియమము కర్మధర్మంలో తరచుగా సంభవించే ఒక సిద్ధాంతం; ఎందుకంటే ఈ ధర్మం ఒక గణితవేత్త తన గణనఫలకంతో

ఉండటం ఒక న్యాయాధిపతి దీర్ఘకాల-గత నేరాలకు, దురాగతాలకు తన దండనల సంహితంతో ఉండటం వంటిది. ఇక్కడ ఇంకొకటి కూడా గుర్తించాలి. ఈ విధానంలో పాపపుణ్యాలకు ద్విశిక్ష, ద్విబహుమతి ఉంటాయి; పాపి మొదట నరకంలో హింసను అనుభవిస్తాడు, తర్వాత అదే పాపాలకు మరుజన్మలో ఇక్కడ వేధించబడతాడు, లేదా పుణ్యాత్ముడు స్వర్గసుఖాలను పొందుతాడు, అదే పుణ్యాలకు, మంచికి భూమిమీద కొత్త జన్మలో తిరిగి లాలించబడతాడు.

ఇవి అతి సంక్షిప్తంగా జన సామాన్య అభిప్రాయాలు. ఇవి వేదాంత తర్కానికి ఎటువంటి ఆధారాన్ని ఇవ్వవు, జీవన సార్థకత కోసం చేసే అన్వేషణకు సమాధానం, కాలేవు. ప్రపంచంనుండి బయట పడడమనే ఒకే ఒక్క చివరి అవకాశం తప్ప మరే పరిష్కారము లేని, ఒక అజ్ఞాన చక్రం మీద అంతులేకుండా తిరగడానికి ఒక ప్రయోజనకర సాధనంగా మాత్రమే ఉన్న ఒక విశాల ప్రపంచం మనగలగడానికేనిజమైన కారణం లేని ప్రపంచం, పాపపుణ్యాల పాఠశాలగా మాత్రమే పనిచేసే ఒక ప్రపంచం, కానుకలు, కొరడా దెబ్బల వ్యవస్థ ఉన్న ప్రపంచం మన మేధస్సుకు అంగీకార యోగ్యమైనదిగాదు. మనలోని అంతరాత్మ లేక అధ్యాత్మ గనుక దివ్యమైనది, అమరమైనది, లేక స్వర్గ సబంధంమైనది అయితే ఈ విధమైన మొరటు, ఆదిమజాతి సంబంధమైన కేవల నైతిక విద్యా పాఠశాలకు పంపబడదు. అది అజ్ఞానంలోనికి ప్రవేశించినట్లైతే, అజ్ఞానం ద్వారా తప్పక పనిచేయవలసిన యేదో ఒక విశాల సూత్రము లేక సంభావ్యత ఉన్నందునే అయివుంటుంది.

CWSA.21-22:835-37

నియతివాద స్థాయిలు

చర్య అనేది జీవికి గల శక్తికి ఫలితం, కానీ ఈ శక్తి ఒకే రకమైనది కాదు; అధ్యాత్మ, చిత్-శక్తి శక్తి, అనేక రకాల శక్తులలో తనను తాను అభివ్యక్తం చేసుకొంటుంది. మనస్సుకు సంబంధించిన అంతర్గత చర్యలున్నాయి. జీవత కార్యకలాపాలు, కోరిక, అభిరుచి, ప్రేరణ, శీలం, శరీర ఇంద్రియాల కార్యకలాపాలు, సత్యం జ్ఞానం, అందం, నైతికత నుండి చెడుకోసం జరిగే అన్వేషణ, అధికారం, ప్రేమ, ఉల్లాసము, సుఖం, అదృష్టం, విజయం, సంతోషము, అన్ని రకాలుగా జీవన సంతృప్తులు, జీవిత విస్తరణ, వ్యక్తిగత లేదా సామూహిక వస్తువులపై తపన, శరీరానికి కావలసిన ఆరోగ్యం, బలం, సామర్థ్యం, దేహసంతృప్తి కోసం పడే తపన, ఆత్మకు గల అనేక చర్యలు,

అన్ని అనుభవాలు ఇవన్నీ కలిసి జీవితాన్ని చాలా క్లిష్టంగా మారుస్తాయి. దాని వైవిధ్యాన్ని ఒకే సూత్రానికి అనుకూలంగా పక్కన పెట్టలేదు. ఒకే ద్వంద్వత్వంగా ఉన్న నైతిక మంచిచెడులను అనేక విభాగాలుగా విడగొట్టలేరు. మానవ నైతిక ప్రమాణాల నిర్వహణ విశ్వంపై ఏకైక ప్రవృత్తి అయి ఉండదులేదా కర్మని నిర్ణయించే ఏకైక సూత్రంగా ఉండదు. ఒకవేళ శక్తి స్వభావం ఫలితాల స్వభావాన్ని నిర్ణయించాలి అనేది నిజమైతే, ఈ వ్యత్యాసాలన్నింటినీ పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి, ప్రతి దానికి తగిన ఫలితం ఉండాలి. సత్యం - జ్ఞానం కోసం అన్వేషిస్తున్న శక్తి తప్పనిసరిగా దాని సహజఫలితాన్ని కలిగి ఉండాలి. దాని ప్రతిఫలం మీరు కోరుకుంటే సత్యం వైపు ఎదుగుతారు. జ్ఞానం పెరుగుతుంది; అబద్ధం కోసం ఉపయోగించే శక్తి వలన ప్రకృతిలో అబద్ధం పెరుగుతుంది. అజ్ఞానంలో మరింతలోతుకి మునిగిపోతారు. అందంకోసం తపన పడే శక్తి దాని ఫలితంగా ఇంకా అందమైన ప్రభావం. ఆనందం పెంచుతుంది లేదా, అలా నిర్దేశించినట్లయితే, జీవన ప్రకృతిలో ఉన్న అందం-సామరస్యం పెరుగుతుంది. శారీరక ఆరోగ్యం, బలం, సామర్థ్యం కోసం వెతికే క్రమంలో బలమైన వ్యక్తిగా లేదా విజయవంతమైన క్రీడాకారుడిగా గుర్తించబడతారు. మంచి కోసం చేసే సాధనలో వెలువడే శక్తి తప్పని సరిగా దాని ఫలితాన్ని లేదా బహుమతిని కలిగి ఉంటుంది. ధర్మంవైపు ఎదిగేందుకు సహాయపడుతుంది. నైతిక ఆనందం, సరళమైన సంతోషం, సహజమైన మంచితనం స్వచ్ఛంగా సమృద్ధిగా ఉంటాయి. వ్యతిరేకశక్తుల శిక్ష మరింత లోతైన చెడుకి దారితీస్తుంది. ప్రకృతిలో తీవ్ర అసమానతను, వక్రీకరణను తెస్తుంది. ఇవి మితిమీరిన సందర్భంలో ఆధ్యాత్మిక మహా వినాశనం జరుగుతుంది. అధికారము లేదా ఇతర కీలక ప్రాణాధారమైన పనులకోసం ముందుకు వచ్చిన ఒక శక్తి తప్పనిసరిగా ఈ ఫలితాలను ఆజ్ఞాపించే సామర్థ్యాన్ని పెంచడానికి లేదా కీలకబలాలను సమృద్ధిగా చేయడానికి దారితీస్తుంది. ఇది ప్రకృతిలో జరిగే సాధారణ వైఖరి, ఇది ఖచ్చితమైన న్యాయం, శక్తిసామర్థ్యాలను తగిన ప్రతిస్పందనగా కలిగి ఉంటుంది. పందెంలో బహుమతి వేగవంతమైన వారికి దక్కుతుంది; యుద్ధంలో విజయం ధైర్యవంతులకు, బలమైన వారికి నైపుణ్యం గల వారికి దక్కుతుంది, సమర్థవంతమైన మేధస్సు, శ్రద్ధగల అన్వేషకుడికి జ్ఞానపారితోషికం కేటాయించబడుతుంది. నీతిమంతులు, గౌరవప్రదంగా ఉన్నవారికి మంచి వ్యక్తులుగా ఉన్నప్పటికి నిదానంగా, బలహీనంగా, నైపుణ్యతలేమిగా, తెలివితక్కువగా ఉన్న కారణంగా ఈ

బహుమతులు, పారితోషికాలు దక్కవు. ఈ ఇతర జీవితశక్తులను కోరుకుంటే, వాటికి అర్హత సాధించాలి; సరైన శక్తిని ముందుకు తీసుకురావాలి. అర్హత లేకపోయినా ఒకవేళ ప్రకృతి అలా చేస్తే, అన్యాయం జరిగిందని ఆరోపించవచ్చు. ఈ సంపూర్ణమైన, సరైన సాధారణ అమరిక వల్ల అన్యాయం జరిగిందని నిందించడానికి ఎటువంటి కారణం లేదు. అలాగే భవిష్యత్‌జీవితం లో సమతుల్యం సరిదిద్దాలనే హక్కు లేదు. తద్వారా మంచి వ్యక్తికి అతని పుణ్యానికి ఉన్నత పదవిని, లేదా సంపదలని లేదా సంతోషకరమైన, సులభమైన, బాగా స్థిరపడిన జీవితాన్ని సహజ బహుమతిగా ఇవ్వవచ్చు. కానీ అది పునర్జన్మ ప్రాముఖ్యతను, కర్మ సిద్ధాంతానికి తగిన ఆధారం కాదు.

CWSA 21-22:841-43 *- శ్రీ అరవిందులు*

కర్మ ధర్మం నుండి స్వేచ్ఛ

గతాన్ని మర్చిపోయే మార్గం

ప్రజలు తరచుగా గతాన్ని మరచిపోవడానికి ప్రయత్నిస్తారు, కానీ అది జరగదు. ఒకసారి అది మీ జీవితంలోకి తీసుకురావడానికి ఉద్దేశించిన అన్ని పాఠాలను తీసుకువస్తుంది. (ఇది క్షీణించింది, కాబట్టి మీరు విషయాన్ని దాని లోతైన సత్యంలో చూస్తారు), దాని ప్రయోజనం పూర్తవుతుంది, అది అదృశ్యమవుతుంది. కర్మ అనేది మనం నిజమైన మార్గంలో ఉపయోగించక మనవెంట ఈడ్చుకొంటూ వస్తున్న యథార్థ విషయాలని నా నమ్మకం. మనం ప్రతి సంఘటన లేదా ప్రతి సందర్భం తీసుకువచ్చిన పాఠాన్ని పూర్తిగా స్పష్టంగా నేర్చుకున్నట్లయితే, అప్పుడు దాని ప్రయోజనం పూర్తవుతుంది.

ఇది అనుసరించడానికి, పరిశీలించడానికి ఆసక్తి కలిగించే అనుభవం.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ : నవంబర్ 5, 1960

అతిమానస శక్తి కర్మ

నేను కొత్త శక్తితో, అతిమానసశక్తితో దానిని చూశాను. అది పూర్తిగా కొత్త విషయం... కర్మ ద్వారా వచ్చే పర్యవసానాలను తొలగించే శక్తి ఏదీ లేదని భావిస్తారు. వరుస చర్యల ద్వారా దాన్ని అలసిపోయేలా చేస్తే తప్ప దాని పరిణామాలు రూపాంతరం చెంది, తొలగించబడవు. అయితే

అతిమానసశక్తితో ప్రక్రియకు సంబంధించిన అగుడులన్నింటినీ వేయకుండానే చేయవచ్చు అని తెలుసుకోండి.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ : నవంబర్ 20, 1958

దైవకృప కర్మ పర్యవసానాలను రద్దు చేయగలదు

ఒక వ్యక్తి తన గత తప్పులను పునరావృతం చేయనప్పుడు, దైవికశక్తి, దైవికదయ, జీవిలో వాటి పర్యవసానాలను, వాటి కర్మను రద్దుచేస్తుంది. కానీ తప్పులు పునరావృతం చేస్తుంటే మాత్రం దేనినీ రద్దు చేయలేరు. ఎందుకంటే ప్రతి నిమిషం వాటిని పునఃసృష్టిస్తారు. తొలగించాల్సిన కర్మ కూడా ఒక వ్యక్తి తీవ్రమైన తప్పు చేసినప్పుడు (ఇది తీవ్రంగా ఉండవచ్చు లేదా కాకపోవచ్చు. కానీ ప్రధానంగా తీవ్రమైన వాటి గురించి ఆందోళన చెందుతాము). అలాంటి తప్పులు జీవితంలో వాటి పర్యవసానాలను కలిగి ఉంటాయి. దైవిక కృపను మీరు ప్రార్థించనపుడు, ఆ కర్మను రద్దు చేసే శక్తి దానికి ఉంటుంది. దాని పర్యవసానాలను తగ్గించగలదు. కానీ మీరు మళ్ళీ ప్రారంభించినప్పుడు మాత్రమే దయ దీన్ని చేయగలదు. చేసిన తప్పు పునరుద్ధరించబడనప్పుడు, గతాన్ని పూర్తిగా శుద్ధి చేయవచ్చు, రద్దు చేయవచ్చు, దానిని శాశ్వత వర్తమానంగా మార్చకూడదు. నేను దానిని ఒకే వాక్యంతో చెప్పాను. కాని అదే తెలివితక్కువ తప్పును నిరవధికంగా కొనసాగించవచ్చని తద్వారా దయ నిరవధికంగా అన్ని పరిణామాలను రద్దు చేయవచ్చని ప్రజలు నమ్మాలని నేను కోరుకోలేదు. అది అలా కాదు! గతాన్ని భవిష్యత్తుపై ఎలాంటి ప్రభావం చూపని విధంగా రద్దు చేయవచ్చు. కానీ మీరు మీలో చెడుతలంపును ఆపే పరిస్థితిలో ఉండాలి. మీరు అదే తలంపును మళ్ళీ మళ్ళీ చేయకూడదు.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ : జూన్ 2, 1960

ఓహ్, అన్నింటికన్నా భయంకరమైనది ఏమిటంటే, ఒకరికి బలం, ధైర్యం లేనప్పుడు ఎన్నిసార్లు వారు నాకు చెప్పడానికి వస్తారు. "నేను చనిపోవాలనుకుంటున్నాను. నేను పారిపోవాలనుకుంటున్నాను, నేను చనిపోవాలనుకుంటున్నాను" అని. 'అయితే చావండి, అప్పుడు మీరే చనిపోండి! మీ అహంకు మనుగడనివ్వమని ఎవరూ మిమ్మల్ని అడగరు! మీరు చనిపోవాలనుకుంటున్నందున మీరే చనిపోండి! మీ అహంకారానికి లోబడి మరణించడానికి అధైర్యం, నిజమైన ధైర్యం కలిగి ఉండండి'

కానీ ఇది కర్మ కాబట్టి, ప్రతి ఒక్కరు తప్ప, ఏదో ఒకటి స్వయంగా చేయాలి. కర్మ అనేది అహంకార నిర్మాణం; అహం తప్పని సరిగా ఏదో ఒకటి చేయాలి, దానికోసం ప్రతిదీ మనం చేయలేము. ఇదే, ఇదే విషయం; కర్మ అనేది అహం చర్యల ఫలితం, అహం త్యజించినప్పుడు మాత్రమే కర్మ కరిగిపోతుంది. ప్రతి ఒకరు దానికి సహాయపడగలరు, ఒకరు దానికి సహాయపడగలరు, దానికి బలాన్ని ఇవ్వగలరు, ధైర్యాన్ని ప్రసాదించగలరు, కానీ అహం దానిని ఉపయోగించుకోవాలి.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ : నవంబర్ 22, 1958

సర్వోన్నత చైతన్యం మాత్రమే మీ కర్మపై ప్రభావం చూపుతుంది.
మానవ చేతనలన్నింటినీ మించి ఈ చేతన స్వతంత్రంగా ఉంటుంది.

CWM 15:231 — *- శ్రీ మాత*

అనుగ్రహము : కర్మ

ఒక విధమైన విధివిలాసం కొన్ని సమయాలలో పెనుభారం అనిపిస్తుంది. భారతదేశంలో దానినే కర్మ అంటారు. అది గత జన్మల ఫలితం. నిజానికి దీనిని లేకుండా చేసుకోవాలి. ఇది వ్యక్తిపై భారంలా ఉంటుంది.

అదిలా జరుగుతుంది. చైత్యపురుషుడు ఒక జీవితం నుండి మరో జీవితానికి సాగిపోతుంటాడు. భువిపై ప్రతి జన్మ, మరింత పురోగతికి మరింత ఎదుగుదలకు ఒక సందర్భం అవుతుంది. ఇలా అవ్వవచ్చు. ఈ అంతరాత్మ ఒకానొక అనుభవం పొందడానికి ఒకానొక విషయం నేర్చుకోవడానికి, ఖచ్చితమైన అనుభవం ద్వారా ఒకానొక సామర్థ్యాన్ని యంత్రాంగాన్ని అభివృద్ధి చేయాలని జన్మ తీసుకొంటాడు. అప్పుడు ఏ అనుభవాన్ని ఆ జీవితంలో పొందాల్సి ఉందో, ఏదో ఒక కారణం చేత - చాలా కారణాలు ఉండవచ్చు - ఆ అంతరాత్మ ఖచ్చితంగా ఎక్కడయితే పడాలని అక్కడికి రాదు. ఒక రకమైన స్థానభ్రంశం జరుగవచ్చు. విరుద్ధమైన పరిస్థితులు అచట ఉండవచ్చు - అలా జరుగవచ్చు - అలాంటి స్థితిలో ఆ అవతరణ పూర్తిగా పరాజయం పాలై ఇంకొంచెం మంచి సందర్భం కోసం వేచి ఉండేందుకు ఆ అంతరాత్మ వెళ్ళిపోతుంది. కానీ మిగతా వాటి విషయంలో ఆ అంతరాత్మ తాను ఏదయితే ఖచ్చితంగా చేద్దామని కోరుకుంటుందో అది చేయడానికి అవకాశం ఉండకపోవచ్చు. తనకి తాను కొన్ని అసహ్యకర సందర్భాలలో లాగబడి ఉ

ండవచ్చు. అసహ్యం అనేది కేవలం విషయపరంగానే గాని, దాని సొంత అభివృద్ధికే తగనిది అవుతుంది. దీనివల్ల ఎప్పుడూ కొన్ని మరింత కష్టమైన పరిస్థితులలో, ఆ అనుభవాన్ని తిరిగి మొదలుపెట్టే అవసరం ఏర్పడుతుంది.

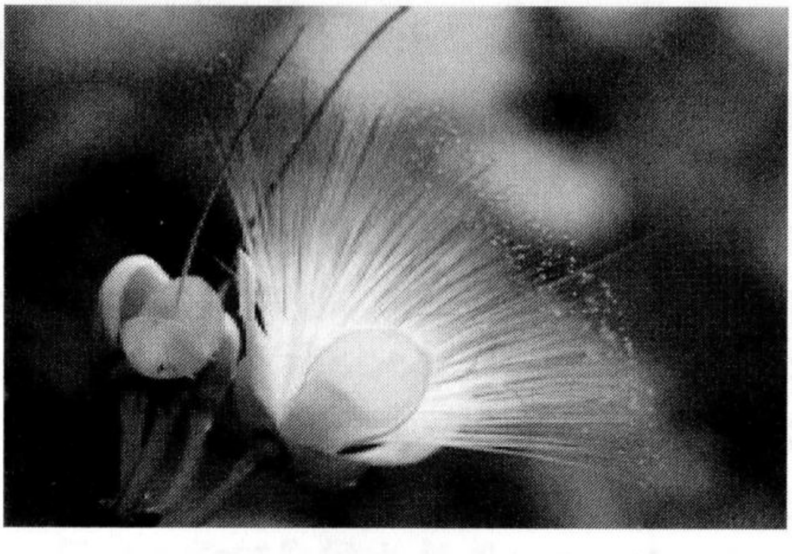
కానీ ఏదయినా జరుగవచ్చు. చూడండి, ఇప్పుడు ఈ రెండవ ప్రయత్నం కూడా ఒక ఓటమి అయితే, పరిస్థితులన్నీ ఆ చైత్యపురుషుడు ఏదయితే చేయాలని కోరుకున్నాడో అవి జరిగే అవకాశం అసాధ్యం అయినప్పుడు, ఉదాహరణకి ఒక శరీరంలో ఉండి చాలినంత సంకల్పం లేకుండా లేక ఆలోచనలో వైకల్యం ఉండి అహంకారం కూడా మొండిగా ఉంటే, ఆ ప్రయత్నం ఆత్మహత్యలో ముగుస్తుంది, అదొక భయానకస్థితి. నేను దానిని చాలాసార్లు చూచాను. అది ఒక భయంకరమైన కర్మని సృష్టిస్తుంది. ఆ అంతరాత్మ జయించగల స్థితికెదిగి, తాననుకొన్నది చేయగలగడానికి ముందు జీవితం తరువాత జీవితాన్ని తిరిగి తిరిగి తీసుకొంటూ ఉండవలసి వస్తుంది. ప్రతీసారి పరిస్థితులు చాలా కష్టంగా మారుతాయి. ప్రతీసారి కూడా గణనీయమైన పెద్ద ప్రయత్నం కావాల్సివస్తుంది. అసలు ఒకరు దానిలోనుండి బయటికి రాలేరని కొన్నిసార్లు చెప్పబడింది. నిజానికి గత ఉపచేతన జ్ఞాపకం ఈ కష్టాలని తప్పించుకోవాలనే ఒక రకమైన నిరోధించలేని కోరికను సృష్టిస్తుంది, అతను మరలా ఆ మూర్ఖత్వంతో లేక ఇంకొంచెం ఎక్కువ మూర్ఖత్వంతో సైతం మొదలుపెడతాడు. అసలే ఉన్న కష్టం చాలా పెద్దది దానికి ఇంకోటి జోడించబడింది. నీకు సహాయం చేయడానికి, బోధించడానికి, మార్గదర్శకం చేయడానికి ఎవరూ లేని క్షణాలు కూడా ఉంటాయి. క్షణాలే గాక పరిస్థితులు కూడా ఉంటాయి. నీవు పూర్తిగా ఏకాకివి. దేనికి అంటిపెట్టుకొని ఉండాలో తెలియదు. ఆ పరిస్థితి ఎంతో భయంకరంగా తయారు అవుతుంది, పరిస్థితులు చాలా హేయంగా ఉంటాయి.

కానీ ఒకే ఒక్కసారి ఆ అంతరాత్మ కనుక ఒక విజ్ఞప్తి లేక నివేదన చేసినచో, ఒకసారి భగవత్కృపతో సంబంధం ఏర్పడినచో, తదుపరి జీవితంలో, వెంటనే ఒక దెబ్బతో అన్నీ కొట్టుకుపోయే పరిస్థితులలో తనకు తాను కనుగొంటాడు. ఆ క్షణంలో నీకు కావలసినది కొన్ని సమయాలలో యదార్థప్రేమ సరిపోయినా, గొప్ప ధైర్యం, గొప్ప సహిష్ణుత అవసరం అవుతాయి. విశ్వాసం ఉంటే కనుక - కొంచెం, చాలా కొంచెం ఉంటే చాలు - అప్పుడు ప్రతీది తుడిచిపెట్టుకుపోతుంది. కానీ చాలా సందర్భాలలో నీకు కావలసినది నిష్ఠగల

ఒక గొప్ప ధైర్యం, సహించగల సామర్థ్యం, పట్టువిడువకుండడం, నిరోధించడం, ముఖ్యంగా గత ఆత్మహత్య విషయంలో ప్రత్యేకంగా ఆ మూర్ఖపు పని మళ్ళీ తిరిగి మొదలుపెట్టాలనే ప్రలోభాన్ని నిరోధించడం, ఎందువలననగా అది ఒక భయంకరమైన రూపం దాలుస్తుంది. కష్టాన్ని సూటిగా దాని మోములోనికి చూడలేకపోవడం అనేది ఒక అలవాటుగా అవుతుంది. అలా చూడటం ఉంటే పోరాటమే ఎప్పుడన్నా బాధ వచ్చినప్పుడు ఆ కష్టాన్ని గ్రహించే బదులు దాన్నే గట్టిగా పట్టుకొని కూర్చునే బదులు అంటే లోలోపల అలజడి లేకుండా, లొంగకుండా అవును, అన్నింటినీ మించి నేను ఇంక కొంచెం కూడా భరించలేను అని నీలో ఆ భావన ఏర్పడినప్పుడు లొంగకుండా ఉండాలి. నిశ్చలంగా ఉండు. ఆ చలనాన్ని అనుసరించ వద్దు, ఆ కంపనానికి శిరసు వంచవద్దు. కావలసింది అది, కేవలం అదే; దైవకృపయందు విశ్వాసం, దైవకృప అవగాహన లేనియెడల పిలుపు తీవ్రత, లేక ఇంకా ఉత్తమం ఏమిటంటే, ప్రతిస్పందన, ప్రతిస్పందన ముడివిడవడడం, ముడి భగ్నం కావడం, భగవత్కృప అద్భుత ప్రేమకు ప్రతిస్పందన.

బలమైన సంకల్పం లేకుండా అన్నిటిని మించి, ప్రాణాంతకమైన ప్రలోభాన్ని నిరోధించే సామర్థ్యం చాలా కష్టం. ఇది ఎన్నో జన్మలనుంచి పేరుకుపోయిన శక్తిగా ఉంది. ప్రతి ఓటమి దానికి కొత్త శక్తిని ఇస్తుంది. చిన్న విజయం అయినా దానిని కరిగించగలదు.

CWM.15:371-73

కార్యాచరణ

మహాదివ్యానుగ్రహము

ప్రతి వ్యష్టి లేదా సమష్టిపై దివ్యానుగ్రహము పనిచేస్తున్న దానిని బట్టి ప్రతి అంశం, ప్రతి ఒక్క అంశం ఖచ్చితంగా అలా కాకపోయినా దాని స్థానంలో అది ఉన్నది.

విశ్వచలనంలో సమష్టిపై దివ్యకృప పనిచేసినపుడు ప్రతి అంశం విషయమూ ప్రతి సూత్రము దాని కర్మఫలితంగా దాని స్థానంలో అది ఉంటుంది. అదే మనం గమనించినప్పుడు అక్రమత గందరగోళంగా కన్పిస్తుంది.

ఒక వ్యక్తిపై దివ్యానుగ్రహం పనిచేసినపుడు అది ప్రతి వ్యక్తికీ అతడేమిటో, అతడు సాక్షాత్కరింపజేసుకొన్నదేమిటో, అది అతనికి అత్యంత గొప్ప స్థానం లభించేటట్లు చేస్తుంది.

కొంతమంది అసాధారణ వ్యక్తులలో పనిచేసే మహా దివ్యానుగ్రహం ఉంది. అది అతడు ఎలా ఉన్నాడో దానిని బట్టి గాక అతడెలా తయారవ్వాలో దానిని బట్టి అతని స్థానాన్ని నిర్ణయిస్తుంది. అంటే వ్యక్తిగత అభివృద్ధి కన్నా, వైశ్వజగత్తులోని స్థానం, ముందు ఉంటుంది.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ : *నవంబర్ 22, 1958*

దైవకృప, కర్మకు పూర్తిగా వ్యతిరేకం

మనం "కర్మ గొలుసుకు బంధించబడినాము" అని చెప్పారు కదా. కానీ కొన్ని సమయాలలో దివ్యానుగ్రహం ఉంటే అది భిన్నం అవ్వవచ్చు... దివ్యానుగ్రహం కర్మతో పూర్తిగా విభేధిస్తుంది. ఎండలో పెట్టిన వెన్నలా అది కరిగిపోయేటట్లుచేస్తుంది. తెలుసా!

అదే నేను చెప్తున్నాను. ఇప్పుడు నీవు చెప్పినట్లుగా గాక నేను నీ స్థానంలో ఉండి మాట్లాడుతున్నాను. నీలో నిజంగా తీవ్ర ఆకాంక్ష, తీవ్ర ప్రార్థన ఉంటే నిజంగా నీవు పూర్తిగా మార్పు చెందే శక్తిని దేనినో క్రిందకు దించగలవు. అదే నిన్ను పూర్తిగా మారుస్తుంది. ప్రతి విషయాన్ని మార్చివేస్తుంది. ఈ విషయాన్ని బాగా అర్థం చేసుకోవడానికి ఒకఅతి చిన్న ఉదాహరణ చెపుతాను. అనుకోకుండా ఒక రాయి లేదా ఒక పెంకు వదులుగా తయారైనపుడు క్రింద పడిందనుకుందాం. అది క్రిందపడిపోతుంది కదా? కాని ఎవరైనా మానసికలేదా ప్రాణికశక్తి కలిగిన వాళ్ళెవరైనా ఆ దిశగా వెళ్తూ చేయి అడ్డుపెడితే భూమిపైగాక అది చేతిపై పడుతుంది. అక్కడ అతడు ఆ రాయి విధిని పూర్తిగా మార్చేసాడు. ఇక్కడ మరో నిర్ణాయకత చోటు చేసుకుంది. ఎవరి తలపైనో పడక చేతిపై పడుతుంది. ఎవర్నీ చంపలేదు. ఇది మరొక

స్థాయి నుండి చేతనా సంకల్పం అచేతనా యంత్రాంగంలోనికి ప్రవేశించడం ద్వారానే జరిగింది.

CWMS.90-91

కర్మపర్యవసానాలు

కనుక కర్మ ఫలితాలు కఠినంగా ఉండవు గదా?

కాదు, కానే కాదు. అన్ని మతాలలోనూ నిర్దిష్టమైన నిబంధనల నేర్పరిచారు. కానీ ఇదంతా వారిని వారు ప్రకృతికి బదులుగా తమను నిలబెట్టుకొని జనం కళ్ళేలు పట్టుకోవాలని చూచారు అని అనుకొంటున్నాను. అందుకే వారు 'నీవు చేసేదానికి తప్పనిసరియైన పర్యవసానం ఉంటుంది' అంటారు. పరిణామ క్రమంలో పూర్తిగా అచేతనా అహంకారంతో వాళ్ళేం చేస్తున్నారో తెలియక చేసే పనులను నివారించడానికి ఇలాంటి భావనలు కొంతమేరకు అవసరమే. చాలామంది ఇంకా అలాగే ఉన్నారు. చాలా ఎక్కువమందే ఉన్నారని నేను అనుకుంటున్నాను. వారు వారి భావాలనే అనుసరిస్తారు. వారు చేసే పనుల ఫలితాలను వారుగానీ ఇతరులుగాని ఎదుర్కోబోతున్నామని తమలో తామనుకోరు. ఆలోచించరు. అలాంటి వాళ్ళకు తీవ్రంగా నేరుగా చెప్పడం మంచిదే "జాగ్రత్త. నీవు చేసే పనికి చాలా రోజులవరకు వాటి ఫలితాలననుభవిస్తావు! మరి కొందరు "నీవు మరోజన్మలో అనుభవిస్తావు". అవి కల్పిత కథలైనప్పటికీ, మనుషుల మంచికోసమే. ఇంకా కొన్ని మతాలు "ఓహ్! నీవు ఆ పాపం చేస్తే ఎప్పటికీ నరకంలో ఉంటావు. ఈ హెచ్చరిక వారిని కొద్దోగొప్పో వెనక్కి తగ్గేటట్లు చేస్తుంది. ఏదైనా ప్రేరణ, సంఘటనలో కాస్త వెనక్కి తిరిగి ఆలోచించే ప్రయత్నం చేస్తారు. ఒక్కొక్కసారి కొంతకాలం తర్వాతనైనా వస్తుంది.

కచ్చితంగా ఇదింతే అనలేం. ఇవన్నీ నిజాయితీ లోపించిన మానసిక నిర్మాణాలే. విషయాలన్నింటినీ ముక్కలు ముక్కలుగా చేసి "ఇలా చేయి, అలా చెయ్యి. ఇది ఇలా కాకపోతే అలా ఉంటుంది". ఓహ్! ఇదంతా పెద్ద గందరగోళమైన జీవితం మనుషులు భయపడి పిచ్చివాళ్ళైపోతారు" ఇది అంతేనా లేక అదా? వారు ఇలానూ, అలానూ ఉండరు కానీ ఉన్నత స్థానాన్ని అధిరోహిస్తారు. కానీ ఆ అంతస్తు తలుపు తీయడానికి గది తాళం చెవి ఇవ్వాలి. తాళంచెవి కావాలి. కానీ దాన్ని తీయడానికి కావలసిన తాళంచెవి నిజాయితీ తీవ్ర ఆకాంక్ష, తీవ్ర ప్రార్థన. లేదా కానీ అని వారు కొంతమంది ఒకటిని, మరికొంతమంది మరొకటిని మెరుగుగా భావిస్తారు. రెండింటిలో ఒక నిగూఢశక్తి ఉంది దానిని ఎలా ఉపయోగించుకోవాలో నీకే తెలియాలి.

రెండింటిలోనూ అందం ఉంది. ఈ రెండూ ఎందుకు అందంగా ఉన్నాయో ఏమిటో మరొకసారి మాట్లాడతాను. కొందరు ప్రార్థన ఇష్టపడతారు. కానీ లోతుగా హృదయాల్లోకి వెళ్తే కనిపించేదంతా గర్వమే. ఇంకా చెప్పాలంటే బేలత్వం. కొందరిలో అసలు సంకల్పమే ఉండదు. ప్రయత్నిస్తారు కానీ ఆకాంక్షించరు. వారిలో ఆకాంక్ష, జ్వాల, నమ్రత జ్వాల ఉండదు.

కర్మను తొలగించాలంటే గొప్ప నమ్రత, సంకల్పము రెండూ అవసరమే.

నా ప్రియ బిడ్డలారా తిరిగి కలుసుకొనే దాకా శుభం.

CWM.5:91-92

కర్మచక్రం నుండి బయటపడాలి

కర్మచక్రం నుండి దివ్యచలనం వైపు పయనించడమే ఖచ్చితంగా యోగా ముఖ్య ఉద్దేశం. యోగంతో నిస్సహాయంగా విచారంగా అజ్ఞానబానిసలా గాక యాంత్రిక స్వభావాన్నంతా వదిలి ఉన్నత శిఖరాన్నధిరోహించి చైతన్యంతో శక్తివంతమైన పరికరంలా తయారౌతావు. ఈ చైతన్య చలనం రెండు మార్గాలననుసరిస్తుంది. ప్రప్రథమంగా ఆరోహన జరుగుతుంది. పదార్థ చైతన్యం నుండి ఉన్నత చైతన్య స్థితికి నిన్ను నీవు ఉద్ధరించుకొంటావు. కానీ నిమ్నం, ఉన్నతంలోకి జరిపే ఆరోహణ, ఉన్నతాన్ని, నిమ్నంలోనికి అవరోహించ పిలుస్తుంది. ఈ విధంగా పృథ్వికి పైగా నీవు ఉద్ధరితమైనపుడు, ఊర్ధ్వానున్న దానిని కొంత భువిపైకి తీసుకొస్తావు. అంతే వెలుగు తన పాత స్వభావాన్ని రూపాంతరీకరించే, లేక రూపాంతరీకరించడానికి మొగ్గుచూపే కొంత వెలుగును, కొంత శక్తిని క్రిందకు తీసుకొస్తావు. ఆ స్థితిలో ఒక దానికొకటి వేర్వేరుగా విడివిడిగా, సంబంధం లేనివిగా, అసదృశంగా నీలో ఉన్న ఇవన్నీ - నీలోని ఉన్నతమైనది, నిమ్నమైనది, అంతర, బాహ్యమైన నీ అస్తిత్వ, చేతన, పొరలు కలుసుకొంటాయి. అధోతలం, బాహ్యంగా అంతరంగంలో ఉన్న చైతన్యం నెమ్మదిగా ఒకదానికొకటి పూర్తిగా కలిసిపోయి, కరిగిపోయి సామరస్యతగా సత్యంగా విలీనమౌతాయి.

CWM.3:30-31 — *- శ్రీ మాత*

అహానికి మరణించడం

బలం, ధైర్యం, ఓటమినెరుగనిదేదో నీలో లేకపోవటం అత్యంత భయంకలిగించే విషయం. “నేను చనిపోవాలనుకొంటున్నాను, నేను పారిపోవాలనుకుంటున్నాను” అని ఎంత తరచుగా వారొచ్చి చెబుతుంటారో! అప్పుడు వారికి అందే సమాధానం ఇలా ఉంటుంది. “మంచిది. అయితే

నీకు నీవు మరణించు! నీ అహాన్ని జీవింపజేసుకోమని నిన్నెవరూ అడగలేదు. నీవు మరణించాలనుకుంటున్నావు. కాబట్టి నీకు నీవే మరణించు! నీ అహంకారానికి నీవు మరణించే ధైర్యం, నిజమైన ధైర్యం నీకుండాలి.

కానీ అదొక కర్మ కాబట్టి నీకు నీవే ఏదో చేసుకోవాలి. అహం, ఒక నిర్మాణమే కర్మ. అహమే ఏదో కొంతతప్పక చేయాలి, దాని కోసము ప్రతిదీ చేయడం కుదరదు. అసలు సత్యం ఇది; అహంకారపు చర్యా ఫలితమే కర్మ, ఎప్పుడైతే అహాన్ని త్యజించుతావో కర్మ కరిగిపోతుంది. అహానికి సాయం చెయ్యి, దానికి సహకరించు, దానికి క్రియాశక్తినివ్వు. ధైర్యంతో దాన్ని నింపెయ్యి, కాని అది వాటినుపయోగించుకోవాలి.

నిజంగా ప్రస్తుత మనం ఏమిటో, కొన్ని సమయాలలో నీ తల తిరిగి పడబోయేటట్లు చేసే దానికి మధ్య పెద్ద అఘాతమే ఉంది. నీ తల తిరుగుడుకి నీవు తలవంచకు. చలించకు. రాయిలాగా అది వెళ్ళిపోయే వరకూ నిశ్చలంగా ఉండు.

సాధారణంగా ఎప్పుడైతే కర్మ జయించబడే, జీర్ణం చేసుకోబడే దివ్యానుగ్రహంతో కరిగిపోయి, జయించబడే సమయం వస్తుందో, అపుడే కర్మకు కారణమైన సరైన వాస్తవాల బింబం లేక జ్ఞానం కర్మల కారణాలు. జ్ఞానం అనుభవంలోకి వచ్చి లేక అనుభవం ప్రాప్తిస్తాయి. ఆ క్షణంలో నీలో ప్రక్షాళన మొదలవుతుంది.

ఎచట సూచనలు అత్యంత బలీయమో, అత్యంత బాధామయ విషయం దగ్గర నీవు దెబ్బను భరించితీరాలి. లేనియెడల మళ్ళీ అంతా ఎప్పుడూ ఆరంభించవలసి ఉంటుంది. ఎప్పుడూ ఆరంభించవలసి ఉంటుంది.

CWM.15:373 - శ్రీమాత

కర్మధర్మం వెనుక గల మహనీయ సత్యం

కర్మ, జీవి కొనసాగింపు

జనబాహుళ్య జీవనము, జగజ్జీవనమూ కొనసాగింపు మాత్రమే గాక స్వకీయ పునర్జన్మద్వారా వ్యక్తి జీవన కొనసాగింపు కూడా ఉన్నట్లయితే, అతనికి సదా అభివృద్ధి చెందుతుండే, ఆత్మ, స్వభావం, అనుభవం అతనికున్నట్లైతే, అతని శక్తుల కార్యనిర్వహణ ఉన్నట్టుండి తెగిపోకుండా ఉండడం అతనికి అనివార్యం. కాని అతని అవిచ్ఛిన్నంగా అభివృద్ధి చెందే మనుగడలో ఎప్పుడో ఒకప్పుడు వాటి పర్యవసానాలను అతడు, భరించక తప్పదు. మానవజీవి, స్వభావం, జీవన పరిస్థితులు అతని అంతరంగ బాహ్య కార్యకలాపాల ఫలితం, ఏదో ఆకస్మికం, అకారణంగాదు; అతడినతడేమి చేసుకున్నాడో అదే అతడు; గత మానవుడే ఇప్పుడున్న మానవుని తండ్రి, ప్రస్తుతమానవుడే కాబోతున్న మానవుని తండ్రి. ప్రతి జీవి తానేది విత్తితే తిరిగి అదే పొందుతాడు. అతడు చేసిన దాని నుండి లాభం పొందుతాడు, ఏమి చేస్తే అదే బాధిస్తుంది. ఇది కర్మ నియమం, కర్మ క్రియ, ప్రకృతిశక్తి పనిచేస్తున్న గొలుసుకట్టు, ఏది ఇతర జీవిత సిద్ధాంతాల నుండి లేకుండా పోయిందో అది మన ఉనికి, స్వభావం, శీలం, క్రియల గమనం మొత్తానికి అర్థాన్నిస్తుంది. ఈ సూత్రం మీద మానవుని గత, ప్రస్తుత కర్మలు అతడి భవిష్య పునర్జన్మను, దాని సంభవతలను, పరిస్థితులను నిర్ణయించాలన్నది స్పష్టం జేస్తుంది; ఎందుకంటే ఇవి గూడా అతని శక్తుల ఫలమవాలి; గతంలో అతడుండడం, చేస్తుండడమంతా అతడిప్పుడుండటాన్ని అతని అనుభవాలను సృష్టించాయి. భవిష్యత్తులో అతడేమవుతాడన్నది ప్రస్తుతం అతడుండడం, చేస్తుండడమంతా సృజించాలి. మనిషి అతడికతడు సృష్టికర్త; అతడి విధికి గూడా అతడే సృష్టికర్త; దీన్నెంతవరకు సాగతీసినా పరిపూర్ణంగా తార్కికం, అనాక్షేపణీయం. కర్మ నియమాన్ని జగత్తు యంత్రాంగంలో ఒక వాస్తవంగా అంగీకరింపవద్దు. ఎందుకంటే - పునర్జన్మనొకసారి అనుమతించితే వ్యావహారికంగా, సంశయాతీతం, ఎంతో స్పష్టం.

CWSA.21-22:838

ఆత్మ స్వేచ్ఛ, కర్మనియమం

కర్మనియమం లేక వరుసను కేవలం ఒక బాహ్య యంత్రాగంగా మాత్రమే చూడాలని, జగత్తు దాని శీలంలో దానికదే పూర్తిగా యాంత్రికమయితే తప్ప జగత్తు జీవిత - క్రియలకది ఏకైక, పరిపూర్ణ నిశ్చితమనే ఓ ఉన్నత స్థాయికి

పైకెత్త గల్గేది గాదని మనం మొదటచూడాలి. మొత్తం ఓ నియమం, ప్రక్రియగా ఎంతో మంది అభిప్రాయపడ్డారు. జగత్తులో లేక దాని వెనుక సచేతన దివ్యపురుష లేక దైవేచ్ఛ లేదు. అలా అయితే ఇక్కడున్నది మన మానవ హేతువును, సరైన న్యాయం పట్ల మనకున్న మానసిక ప్రమాణాలను, సంతృప్తి పరచగల్గిన ఒక నియమం, ప్రక్రియ, దీనికి ఓ పరిపూర్ణ సౌష్టవత, పనిజేయడంలో ఓ గణిత ఖచ్చితత్వాలు సౌందర్యం, సత్యాలున్నవి. కాని నియమం, ప్రక్రియతో అంతా గాదు, అక్కడ దివ్యపురుష, దివ్యచేతన కూడా ఉన్నది; అక్కడ ఓ యంత్రాంగమే కాక విషయాలలోని అధ్యాత్మ, ప్రకృతి, జగత్తు నియమమే గాక జగత్తు అధ్యాత్మ మనసు, ప్రాణదేహాల స్వభావమే గాక ప్రాకృతిక జీవిలో ఒక అంతరాత్మఉన్నది. అదలా ఉండకుంటే ఆత్మకు పునర్జన్మ, కర్మనియమం కోసం ఒక క్షేత్రం ఉండగల్గేవి కావు. కాని మన మౌలిక సత్యం ఆధ్యాత్మికమే గాని యాంత్రికంగానిదైతే దాని స్వీయ పరిణామాన్ని మౌలికంగా నిశ్చయించేది మన అంతరాత్మే అయి ఉండాలి. కర్మ నియమం ఆ ఉద్దేశంకోసం ఉపయోగించే ప్రక్రియలలో ఒకటి మాత్రమే కాగలదు; మన అధ్యాత్మ, మన ఆత్మ దాని కర్మకంటే ఘనమయినదవాలి. అక్కడొక నియమమున్నది. కాని ఆధ్యాత్మిక స్వేచ్ఛ గూడా ఉన్నది. మన అస్తిత్వం ఒక పార్శ్వం. నియమం, ప్రక్రియలు అవి మన బాహ్య మనసు, ప్రాణదేహాలను పాలించుతాయి, ఎందుకంటే ఇవెక్కువగా ప్రకృతి యంత్రాంగానికి లోబడి ఉంటాయి. అయినా ఇక్కడగూడా మన దేహం, పదార్థాల మీద మాత్రమే వాటి యాంత్రికశక్తి పూర్తిగా ఉంటుంది. ఎందుకంటే నియమం ఎక్కువ క్లిష్టం తక్కువ నిర్దిష్టం అవుతుంది. ప్రాణిక దృగ్విషయం లోనికొస్తే ప్రక్రియ ఎక్కువ మృదువుగా, తక్కువ యాంత్రికమవుతుంది. మనసు, దాని సూక్ష్మతతో జోక్యం చేసుకుంటే అలా ఇదింకా ఎక్కువగా ఉంటుంది. అంతరంగ స్వేచ్ఛ అప్పటికే జోక్యం చేసుకోనారంభిస్తుంది, మనమెంత లోనికి వెళ్తే అంత ఎంపిక జేసుకునే ఆత్మ శక్తి నెక్కువగా సంవేదిస్తాము. ఎందుకంటే ప్రకృతి నియమం, ప్రక్రియల క్షేత్రం, కాని అంతరాత్మ పురుషుడు, అనుమతి నిచ్చేవాడు. కాని సాధారణంగా సాక్షీమాత్రుడుగా ఉండిపోవాలన్నా గూడా అప్రయత్నంగా అనుమతి వొదలదాలుస్తాడు. అయినప్పటికీ అతడు సంకల్పించితే ప్రకృతికి గురువు, ఈశ్వరుడు కాగలడు.

CWSA.21-22:839-40

రహస్య దైవేచ్ఛ యాంత్రికంగాదు, ఆధ్యాత్మికం

అంతరంగంలో ఉన్న అధ్యాత్మ, కర్మ హస్తాలలో ఆడే బొమ్మ అనీ, ఈ జీవితంలో దాని గత క్రియలకు అది బానిసని భావన చేయజాలం. అసలు సత్యం తక్కువ కఠినం, ఎక్కువ నమ్యమైనది. ప్రస్తుత జీవితంలో గత కర్మ ఫలితాలకు చెందిన కొంత మొత్తం రూపుదిద్దుకున్నట్లయితే ఏది దాని భువి-అనుభవాన్ని పొందే రూపం మీద అధ్యక్షత వహిస్తుందో ఆ చైత్యపురుష అనుమతి ఉండాలి. కేవలం తప్పని సరయిన బాహ్యప్రక్రియలకే గాక రహస్యసంకల్పం, మార్గదర్శకతలకు అనుమతి ఉండాలి. ఆ రహస్య సంకల్పం యాంత్రికమయింది కాదు, ఆధ్యాత్మికము. బుద్ధినుంచి మార్గదర్శకత్వం వస్తుంది. అది యాంత్రిక ప్రక్రియలనుపయోగించుకోవచ్చు. అయినప్పటికీ వాటికి లోబడదు. అది గత జన్మలనుండి అనియంత్రితంగా వచ్చి జోక్యం చేసుకొనేది గాని, లేక ఫలితాల స్వతంత్ర ఎంపికగాని, వాటి కొనసాగింపుగా గాని, లేక ఒక నూతన పురోభివృద్ధిగాని, భవిష్యత్తుకు సంబంధించిన సృష్టికి ఆలంబనాలేవైనా సరే వాటిని రూపొందించుకొనడానికి అవసరమైన ఆత్మ ప్రకటనను, అనుభవాన్ని దేహంలో తాను జన్మ తీసుకొనడం ద్వారా అంతరాత్మ కాంక్షిస్తుంది. కాని ఇక్కడున్న ప్రధాన సూత్రం ధర్మానికి సంబంధించిన ఒక యంత్రాగాన్ని తయారుచేయడం కాదు, కాని జగత్తులో అనుభవం ద్వారా కాలక్రమంలో అది అజ్ఞానం నుండి ఎదగగలిగేటట్లు అభివృద్ధి చెందడం. అందుచేత రెండు మౌలికాంశాలుండాలి. పరికరంగా కర్మ, మన: ప్రాణ దేహం ద్వారా ఉపయోగించు వానిగా లోలోపలే పనిచేసే రహస్య ఛిత్శక్తి, ఇచ్ఛ కూడా ఉండాలి. పూర్తిగా యాంత్రికంగా, లేక మనతోనే కూర్చబడిన, మనం తయారుచేసిన ఒక గొలుసు, విధి అనేది. అది అస్తిత్వానికి సంబంధించిన ఒక అంశం మాత్రమే. పురుష దాని చేతన, దాని సంకల్పం, ఇంకొక ప్రాముఖ్యత గల అంశం.

CWSA.21-22:840 — *- శ్రీ అరవిందులు*

పునరుత్థానము

మనకు పునరుత్థానమంటే పాత చేతన పడిపోవడమని అర్థం; కాని ఇది పునర్జన్మేగాక పూర్తిగా గతాన్నుండి విడిపోయిఏ ఆకస్మిక మార్పు. పాత మీరు, మీ అల్పబాహ్య స్వభావరీత్యా మీ మరణానికి, నూతనంగా ఆరంభమవడం మధ్య కొంత కొనసాగడం అనేది ఉన్నదక్కడ. పునరుత్థాన అనుభవంలో పాతజీవితాన్ని వదిలిపెడుతున్న చలనానికి దానినుండి నూతన చేతన, నూతన

బలం ఉత్పన్నమవడానికి సన్నిహిత సంబంధమున్నది. అలా త్రోసివేయబడిన దానిలో ఉత్తమమైనది దానిని దాటి నూతనంగా వచ్చిన సృష్టితో ఏకం కాగలదు. క్రిందకు దేనిలోనికి వెళ్ళి తనను పోగొట్టుకున్నదో ఆ అచేతనమండి దివ్యచేతన మేల్కొనడం అనేది పునరుత్థానపు యథార్థ విశిష్టత. మరణ ప్రపంచం, రాత్రి, అస్పష్టతలలోనికది అవరోహించినప్పటికీ మరొకసారి తనను తాను తెలుసుకుంటుందన్నది నిజమైన పునరుత్థాన విశిష్టత. ఆ అస్పష్ట ప్రపంచం మన భౌతిక రాత్రికంటే ఇంకా చీకటిగా ఉంటుంది. అస్పష్టత అసలే లేనటువంటి దైవచేతన, అతిమానస వెలుగునుండి బయటకు వచ్చిన నీకు భౌతిక సూర్యుడు నల్లగా కన్పించినట్లు అందులోనికి దూరి పైకి వస్తే నీవు అమితంగా చొచ్చుకుపోలేనట్లు రాత్రి స్పష్టమైనదిగా కన్పిస్తుంది. కాని ఆ అమిత చీకటిలోతులలో గూడా సర్వోన్నత వెలుగు దాగున్నది, ఆ వెలుగు, ఆ చేతన నీలో మేల్కొననీ, అక్కడ ఓ ఘనమయిన పునరుత్థానం జరగనీ.

CWM.3:147

దైహిక రూపాంతరీకరణ, కర్మనుండి స్వేచ్ఛ

భౌతిక దేహరూపాంతరీకరణ ఉత్తమ ఆధ్యాత్మిక పునర్జన్మవుతుంది. సాధారణ గతమంతా పూర్తిగా వదిలేస్తూ ఉంటుంది. ఎందుకంటే ముందున్న మనవయిన సంబంధాలను, పరిస్థితులను, నిరంతరం త్రోసివేయడం, ప్రతి పరిశుద్ధ క్షణాన జీవితాన్ని క్రొత్తగా ప్రారంభిస్తున్నట్లుగా జీవించడం కొనసాగించాలి. అంటే దేనిని కర్మంటున్నామో దాని నుండి, గత ప్రవాహాన్నుండి మనం విడుదలయి ఉండడం; మరొకరకంగా కారణ ఫలితమయిన ప్రకృతి సాధారణ కార్యకలాపమనే బంధాన్నుండి ఓ విడుదల. గతాన్నుండి ఈ త్రెంచివేసుకోవడమన్నదెప్పుడు చేతనలో విజయవంతంగా సాధింపబడుతుందో అప్పుడు ఏవి పునరావృతమవుతూ మన జీవిత రక్తాన్ని పీల్చుకుంటూ ఉండే జలగల వలె ఇంకా నవివరంగా మనకు పట్టిప్రేలాడుతుంటాయో ఆ అపార్థాలు, పొరపాట్లు, తప్పులు, అవివేకాలు అమిత ఆనందకరమయిన స్వేచ్ఛలో మననొదిలిపెడుతూ రాలిపోతాయి. స్వేచ్ఛ కేవలం ఆలోచనా విషయం గాదు. ఇదెంతో దృఢము, ఆచరణాత్మకము. మననేదీ బంధింపదు. ప్రభావితం జేయదు. అక్కడెటువంటి బాధ్యత ముట్టడి ఉండదు. మనం దానిని నిష్ఫలం జేయాలని, లేకుండా జేయాలని లేక మన గతాన్ని మించి అభివృద్ధి చెందాలని అనుకుంటే మనమది కేవలం పశ్చాత్తాపంతో లేక అటువంటి విషయాలతో చేయలేము; ఏది భవబంధాలన్నింటిని వదులుజేసి, ఛేదించుకున్న మనం

మార్పు చెందని గతం ఎప్పుడూ ఉన్నదని, మన ప్రదీప్తమయిన చేతనలోనికి అది ప్రవేశిస్తుందని మరచిపోవాలి. పునర్జన్మించడమంటే మనం దైవంతో ఎక్కడ ఏకమయి ఉంటామో ఆ అంతరాత్మిక చేతనలోనికి మొట్టమొదట ప్రవేశించడం, కర్మ ప్రతిక్రియల నుండి శాశ్వతంగా విముక్తమవడం, అంతరాత్మను తెలుసుకుంటూ ఉండకుండా అలా చేయడం సాధ్యపడదు; కాబట్టి ఎప్పుడూ దైవానికేది సమర్పించుకుంటుందో ఒక్కసారి ఆ మనము, మనలోని నిజమయిన ఆత్మగురించి భద్రమైన ఎరుకతో ఉంటామో బంధమంతా అపుడు లేకుండాపోయి, నిరంతరంగా జీవితం తాజాగా ఆరంభమవుతుంది; మననప్పుడు గతం ఎంతో కాలం పట్టుకునుండదు. ఆధ్యాత్మిక పునర్జన్మ ఔన్నత్యం గురించి మీకో భావాన్నివ్వడానికి ప్రతిక్షణాన యథార్థంగా కన్పించకుండా పోతుండే, ప్రతి క్షణాన నూతనంగా సృజింపబడుతూండే ఓ నిరంతర అనుభవం ప్రాప్తించే సమయం వస్తుంది.

CWM.3:176-77 - శ్రీమాత

Vol. 51, No. 12
December 2021

Date of Publication
1st December 2021

Registered: PY/41/2021-23

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — Sri Aurobindo

Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

Single copy Rs. 30 **Annual Subscription Rs. 200 (in India)**

A Monthly Published by

SRI AUROBINDO SOCIETY-605001